

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

e-mail: ankaraagindernek@gmail.com
web sitemiz: <http://ankaraagindernegi.org>

MAYIS - HAZİRAN 2014

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ
Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Yayınıdır
Mayıs - Haziran 2014 Yıl: 28 Sayı: 269-270
Baskı Tarihi: 07/07/2014

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Adına

Sahibi

Ahmet ÇETİN

Genel Yayın Yönetmeni

Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR

Yazı İşleri Müdürü

Mustafa Kamil ATEŞ

Yazı Kurulu

Mevlüt ÖKSÜZOĞLU-Samettin AKBAŞ -
Alper BİLGİN - Ahmet DEMİRKOL-Mehmet UĞUR
İletişim: **Ömer ÖZTÜRK**

Yönetim Merkezi:

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği
Hoşdere Caddesi, Akasya Apt. No: 41-2 A
Y.Ayrancı / ANKARA Tel: 0 312 426 75 90
Faks: 0 312 438 41 96

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği,

PTT 101843 no.lu Çek Hesabı

T.C. Ziraat Bankası Ankara Yukarıyancı Şb.
IBAN No: TR26 0001 0008 3239 7751 6850 06
Hesap No: 39775168-5006
Yukarıyancı- ANKARA

İzin alınarak alıntı yapılabilir. Gönderilen yazılar yayımlansın, yayımlanmasın iade edilmez ve telif ücreti ödenmez. Dergide yazının yayımlanması yazarın görüşünün paylaşıldığı anlamına gelmez. Yazılardaki fikirler yazarlarına aittir.

Yayın Türü: Yerel Süreli Yayın

Grafik-Tasarım

A. Fuat ATEŞÇİ

Armonia Reklam Ajansı

0 312 221 06 38

Baskı

HAS-SOY Matbaacılık Bas. Tas. Tan. Ltd. Şti.
İvedik O.S.B. Matbaacılar Sanayi Sitesi 1515.
Sok. E Blok No: 26 Yenimahalle - ANKARA
Tel: 0 312 341 59 94 / 384 03 04

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi muhabirleri
Ağın - **Suat UYANIK** • İstanbul - **Ahmet SAMUR**
İzmir - **Akın ERGÜL** • Malatya - **Sait YALÇIN**

Ön Kapak

Güncel Konular

Arka Kapak

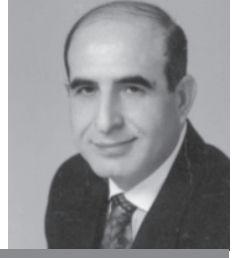
Ağından Görünüm

İÇİNDEKİLER

Soma Faciası	3
Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR	
İçimizden Biri (Halit GÜNDÜZ).....	5
Mustafa Kamil ATEŞ	
Keban Barajı	8
Şahismail GEZİCİ	
Dev Çınar, Yeni Filiz.....	10
Didem GÜLTEKİN	
Kozluk Vadisi "HES" Projesi	12
Hüseyin BAŞDOĞAN	
5 Haziran 2014 Dünya Çevre Günü	13
Mehmet SELÇUK	
Estetik Güzelleştirmez, Gençleştirir.....	14
Uzm. Dr. Evrim UÇKUNKAYA	
Halk Ozanlarımız - 3.....	18
Münüre YILMAZ TAŞOĞLU	
Yalnızlar Evreni	20
Mehmet ERGÖNÜL	
Şiir (Ağın)	21
Fevzi ŞENER	
Yöremizde Yaşanmış Olaylar.....	22
İsmail N. BEYDEMİR	
Tavlacılar	24
Selçuk AYBEK	
Şiir (Hançer Yarası)	25
Prof. Dr. Zeki HAFIZOĞULLARI	
Mutlu ve başarılı olmak istiyorsanız	26
Burhanettin CANATAN	
Ağın Belediye'sinde bu güne kadar görev yapan Belediye Başkanları	27
Kısa Kısa Haberler.....	28
Evlenenler.....	29
Doğanlar.....	30
Vefat Edenler.....	31

Soma Faciası...

Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR

Yoksullara, ihtiyacı olanlara dağıtıldığı ifade edilen ancak bir o kadar da tartışılabilir konu olan, yoksullardan daha çok yandaşlara dağıtıldığı iddia edilen işte o kömür... Nereden, ne zaman, nasıl, kimler tarafından çıkarılıyor, kaç mal oluyor, kaç alınıp ücretsiz nasıl dağıtılıyor?... Kısa bir süre öncesine kadar Türkiye'yi yasa boğan maden kazasının yaşandığı Manisa'nın Soma ilçesinin bazıları yerini bile bilmiyor, yeterince tanıymıyordu... Ama artık herkes biliyor ve tanıyor... Günlerce acılarını içimizde hissetmeye çalıştığımız SOMA'lı dul ve yetimler herkese SOMA'yı da, MADENCİ'yide, Madenci ailesini de hepimize tanıttılar, düşündürdüler... Keşke böyle tanımayıp, bilmeseydik ama artık biliyoruz ki, SOMA'nın ülkemizin enerji üretimi ve gelecek planlarında önemli bir payı ve yeri bulunuyor. Zonguldak'ın ardından en büyük kömür rezervlerine sahip 105 bin nüfuslu bir ilçe olan Soma'da çalışan nüfusun yaklaşık 16 bini maden çalışanıdır. Maden çalışanlarının 14 bini özel sektörde, 2 bini kamu madenlerinde çalışmaktadır. Maden çalışanlarının yaklaşık 12 bini de yer altında çalışmaktadır. Askerliğini bitiren gençlerin büyük bir çoğunluğu ekmek paralarını kazabilmek için her gün maden ocaklarında yerin 300 ile 2000 metre altında BİR AVUÇ KÖMÜR İÇİN ter döküyor, kendi deyimleriyle ÇARESİZLİKTEN...

Soma Faciası, 13 Mayıs 2014'te Türkiye'nin Manisa ilinin Soma ilçesindeki kömür madeninde çıkan yangın nedeniyle çok sayıda madencinin ölümüyle sonuçlanan bir facia. Maalesef 301 işçinin yaşamını yitirmesine sebep olan bu olay, Türkiye Cumhuriyeti tarihinin en çok can kaybı ile sonuçlanan iş ve madencilik kazası olarak kayıtlara geçti. Soma Holding şirketlerinden Soma Kömür İşletmeleri A.Ş. tarafından işletilen maden ocağında çıkan yangın, vardiya değişimi sırasında meydana geldi ve 787 işçi patlama sırasında yer altında kaldı. Enerji Bakanı Taner Yıldız 17 Mayıs 2014 tarihinde yaptığı açıklamada, toplamda 301 kişinin hayatını

kaybettiğini ve içeride kimse kalmaması sebebiyle kurtarma çalışmalarının sona erdiğini açıkladı

Facianın gerçekleşmesinden sonra Türkiye'de bayraklar yarıya indirilip üç günlük ulusal yas ilan edildi. Ayrıca, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde iki gün ve Pakistan'da bir gün ulusal yas ilan edildi.

Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan, olayın ertesi gününde Arnavutluk gezisini iptal ederek Soma'ya gitti. Erdoğan, Soma Belediyesi'nde bir basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasının ardından belediye binası çıkışında kendisini bekleyen vatandaşlara seslenirken, vatandaşlar tarafından protesto edildi. Maalesef bir vatandaşımızın Başbakanlık Özel Kalem Müdür yardımcısı olduğu belirtilen kişi tarafından tekmeleme görüntüleri medyada yer aldı... Ülkenin her yerinde tepki amaçlı toplantı ve gösteri yürüyüşleri yapılmaya, polis ve jandarma bunları sert tedbirlerle önlemeye çalıştı...

Ateş Düştüğü Yeri Yakıyor...

Yapılan tespitlere göre faciada yaşamını yitiren madencilerimizden 255'i Evli, 46'sı bekar. Çocuğu olmayan madenci sayısı 84, Çocuğu olan madenci sayısı 217, bu elim olay sonucu toplam 432 çocuğumuz babasız kaldı. Bu çocukların yaş ortalaması 10.

Türkiye'de, resmi istatistiklere göre 1941'den bu yana kazalarda 3000'den fazla madenci hayatını kaybetti.

YER	YIL	NEDENİ	ÖLÜ SAYISI
TTK/ Armutçuk/kömür	7 Mart 1983	Grizupatlaması	103
TTK/ Kozlu/kömür	10 Nisan 1983	Grizu patlaması	10
Yeni Çeltek/Amasya/kömür	14 Temz 1983	Grizu patlaması	5
TTK/ Kozlu/kömür	31 Ocak 1987	Göçük	8
TTK/ Amasra/kömür	31 Ocak 1990	Grizu patlaması	5
YENİ ÇELTEK/Amasya/kömür	7 Şubat 1990	grizu patlaması	68
TTK/ Kozlu/kömür	3 Mart 1992	Grizu patlaması	263
Yozgat/Sorgun/kömür	26 Mart 1995	Grizu patlaması	37
Erzurum/ Aşkale/kömür	8 Ağustos 2003	Grizu patlaması	8
Karaman/Ermenek/kömür	22 Kasım 2003	Grizu patlaması	10
Çorum/ Bayat/kömür	9 Ağustos 2004	Grizu patlaması	3
Kastamonu/ Küre/metal	8 Eylül 2004	Yangın	19
Kütahya/ Gediz/kömür	21 Nisan 2005	Grizu patlaması	18
Balıkesir/Dursunbey/kömür	2 Haziran 2006	Grizu patlaması	17
Bursa/Mustafakemalpaşa/kömür	10 Aralık 2009	Grizu patlaması	19
Balıkesir/ Dursunbey /kömür	23 Şubat 2010	Grizu patlaması	13
TTK/ Karadon/kömür	17 Mayıs 2010	Grizu patlaması	30

NE ACI Kİ... Ekim 2013'te CHP'li milletvekillerinin hazırladığı ve MHP ile BDP milletvekilleri tarafından desteklenen, 60 vekilin imzaladığı Soma'daki maden ocaklarında meydana gelen iş kazalarını araştırma amacıyla bir meclis araştırma Komisyonu kurulmasını öneren soru önergesi, 29 Nisan'da TBMM gündemine getirilmiş ancak AKP milletvekillerinin oylarıyla reddedilmiş, bir televizyonun Son Söz adlı programına katılan AKP Gaziantep millet vekili de Soma'da yaşanan faciayla ilgili değerlendirmede bulunmuş ve CHP'nin verdiği ama reddedilen Soma önergesi ile ilgili olarak muhalefeti "eften püften" önerge vermekle suçlayarak "Araştırma önergelerinin temel hedefi Meclis'i tıkamak" olarak değerlendirmişti...

KEŞKE, olaylara parti gözlüğüyle bakılmasa, doğru ve haklı olan desteklense, talimatla lehte veya aleyhte oy kullanılmasa, 301 can yok olduktan, 432 çocuk yetim, 255 kadın dul kalmadan önce siyasi partiler bir araya gelebilse idi...

KEŞKE, 2012 yılında 2 kez, 2013 yılında 2 kez, 2014 yılında ise 13, 14, 17 ve 18 Mart'ta iş sağlığı ve iş güvenliği yönünden teftiş edilerek, mevzuata aykırı bir durum olmadığı belirtilen Soma Kömür işletmeleri, söz konusu şirketin Projelendirme ve Etüt Müdürünün eniştesi tarafından değil de, eksikleri görüp, raporuna yazabilecek başka müfettişler tarafından doğru dürüst denetlenebilseydi...

KEŞKE, madende çalışan işçilere doğru dürüst eğitim, araç ve gereç verilebilse, kağıt üzerinde eğitimde olduğu gösterilen işçiler maden ocağında çalışırken bulunma, madencilerin araç ve gereçleri standartlarıyla tartışmalara konu olmasa'ydı ...

KEŞKE, SOMA Madencilik İşletmeleri'nin eski yöneticisi Selim Şenkal'ın 2007 yılı başında kömür ocağında yangın riskine ilişkin Türkiye Kömür İşletmesi yetkililerine yaptığı uyarılar ilgililerce dinlense, ilgililerce kendisine 'Sıkıntı olmaz' cevabı verilirse, talep edilen madende "İş güvenliği" sağlansa, ondan sonra kiralansaydı.

KEŞKE, madeni devralan yeni şirket de bu uyarıları dinlese gerekli dersi alsaydı...

KEŞKE, 301 canın acısı henüz çok taze iken başbakan tarafından, atalarımızın "her doğru her ortamda söylenmez" sözü hatırlanarak, "Kazadır, olur", "Fıtratta var", "Dünyanın her yerinde böyle", "Tarihten bugüne böyle", "Buralarda hiç bu tür olaylar olmaz" diye yorumlamayalım. Bunlar olağan şeylerdir" denmeseydi...

KEŞKE, hasılatı belli bir pay alma şeklinde. Özel işletmeyi daha çok kâra odaklayan, teşvik eden bir yapı olarak tanımlanan Rödövens (Kiralama) uygulamasına geçilmeseydi...

KEŞKE, kâr etmeyi yasal koruma altına alan Türkiye Taşkömürü Kurumu'nun 'Amaç ve Faaliyet Konuları' başlıklı 4. maddesine 2001 yılında 'Taşkömürü havzasındaki diğer maden rezervlerini ruhsata bağlamadan ve Maden Kanunu'na tabi olmadan en iyi şekilde değerlendirmek' ibaresi eklenmeseydi...

KEŞKE, Danıştay'ın 2002 yılındaki rödövens sözleşmelerinin hukuki olmadığı ve feshedilmesi gerektiği yolundaki kararına Türkiye Taşkömürü Kurumu (TTK) tarafından uyularak kiralamaya devam edilmeseydi...

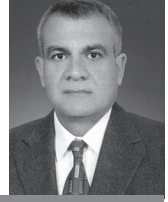
KEŞKE, hükümetimiz 19 yıldır imzalanmayan Uluslararası Çalışma Örgütü'nün (İLO) 176 nolu "madenlerde güvenlik ve sağlık" sözleşmesini imzalayıp yürürlüğe koysaydı...

KEŞKE'ler uzayıp gidiyor... KEŞKE, Soma Faciası olmayıp 301 işçimiz hayatını kaybetmese biz de bu yazıyı yazmasaydık...

Kimileri "Tarih tekerrürden ibarettir", kimileri de "Ders alınsaydı tarih tekerrür eder miydi" derler... Biz günümüzde dürüst, çalışkan, işinin ehli, her ortamda etkilenmeden, taviz vermeden görev yapan, haksızlıklarla hukuk kuralları içinde mücadele eden görevlilere günümüzde daha çok ihtiyaç olduğunu, bu ve benzeri uygulamalara daha çok "verilen emirlerin hukuka uygun olup olmadığını, emir konusunun suç olup olmadığını sorgulamadan uygulamanın, tayin, terfi, ödül gibi kişisel menfaatler uğruna istenilen doğrultuda hizmet yapmanın yol açtığını düşünmekteyiz... Bize göre çözüm kendi verdiği emri aynen uygulayan bürokrat yerine, liyakatlı, dürüst, işinin ehli, satın alınmayan bürokratları iş başına getirme ve onlara sahip çıkmaktan geçiyor... Unutmayalım ki, bugün menfaati gereği size hizmet edenler, sizin sağladığınızdan daha fazla menfaat sağlayan birisi çıktığında onun yanında yer alırlar...

İçimizden Biri Halit GÜNDÜZ

M. Kamil ATEŞ

Ağın'ı seviyorum, Ağın'lı olmaktan mutluyum...

K.ATEŞ: Kendinizi bize biraz anlatır mısınız, tahsiliniz nedir, hangi görevlerde bulundunuz, şu anda ne iş ile iştigal ediyorsunuz?

H.GÜNDÜZ: 1949 yılı Mart ayında Ankara'da doğmuşum. 5 erkek kardeşin ikinci büyük çocuğuydum. En büyüğümüz Mehmet Gündüz'ü maalesef yıllar önce kaybettik. Babam küçük yaşta İstanbul'a gelip, eğitim hayatını İstanbul'da geçirmiş, vatani hizmetini ifa ettikten sonra Ankara Merkez Bankası'nda çalışmış ve oradan da emekli olmuş. Ankara Yenimahalle'de otururduk. Ben ilk ve ortaokulu burada okudum, daha sonra Merkez Bankası evlerine taşınınca liseyi, Yıldırım Beyazıt Lisesi'nde tamamladım. O tarihlerde, yeni merkezi sisteme geçilmiş olmasına rağmen bazı üniversiteler ayrı sınav yapıyorlardı; ben hem merkezi sistem sınavına, hem de ODTÜ sınavına girdim. Merkezi sistemde Tıp Fakültesi dâhil başka fakültelere de girme şansım varken, belki de tamamen İngilizce eğitim yapmasının cazibesıyla, ODTÜ Fen - Edebiyat Fakültesi Kimya bölümüne girmeyi tercih ettim. Kaderin beni bu yola yönlendirmesi hayatımda hep olumlu fırsatları da karşıma çıkarmış ve bu

okulun verdiği ileri düzeyde Kimya ve İngilizce eğitimi sayesinde iş yaşantımın neredeyse tamamını geçirdiğim ilaç endüstrisinde başarılı ve yararlı işler yapmama olanak sağlamıştır. 1960'lı yılların sonlarında hareketli gençlik olayları ve çalkantılı siyasi gelişmeler içinde, 1972 yılında okuldan mezun oldum ve hemen kimya laboratuvarları ve fabrikalara kontrol cihazları satan bir firmada çalışmaya başladım. Bu cihazları çok iyi bilmem ve kullanıcılara getirdiği faydaları anlatıp kullanıma almamla bu çevrede tanınan bir kişi olmuştum. Yine böyle bir çalışma yürüttüğüm İstanbul Levent'de kurulu yerli bir ilaç fabrikası olan FAKO İlaçları, kurmakta olduğu ve Türkiye'de ilk defa yarı sentetik penisilin türü ilaç hammaddelerinin üretileceği Hammadde Fabrikası'nın laboratuvarlarını kurma ve çalıştırma sorumluluğunu teklif etti. Hem çok sevdiğim mesleğimi yapacağım hem de Türkiye'de ilk olan bir bölümü yöneteceğim için bu teklifi kabul ettim ve Ağustos 1973 tarihinde bu kuruluştaki işe başladım. Zaman nasıl geçti bilmiyorum, bir ömür denilecek 33 yıl bu kuruluştaki geçti. Bu süre içinde, eşim Tülin hanımla evlendim ve bir oğlumuz oldu. Bu kuruluştaki kısa sürede Fabrika Müdürü daha sonra da Genel Müdür oldum. İlaç hammaddeleri ile ilgili Avrupa ve Amerika patentleri aldım, Türkiye'de ilk defa ilaç hammaddeleri ihracatını başlattım. Bu kuruluşun, Avrupa ve ABD'de kalite onaylarını alarak, buralara ihracat gerçekleştirdim. Bu kuruluşun yabancılara satılıp kapanmasından sonra, yine kuruluş tarihi 90 yıl öncesine dayanan Mustafa Nevzat İlaç Fabrikası'na geçtim ve bu fabrikanın bütün teknik operasyonlarından sorumlu direktörü olarak çalıştım. Son olarak geçtiğim, Türkiye'nin hem pazar payı, hem de ciro bakımından en büyük ilaç fabrikası olan Abdi İbrahim İlaç Fabrikası'nda Genel Müdür Yardımcısı olarak çalışmaktayım.

K.ATEŞ: Kimlerdensiniz?

H.GÜNDÜZ: Annem, Ağın'lı Kahvecigillerden Osman Ağa'nın kızı Zahide Hanım ile Hocagillerden Abdullah Bey'den olma Nuriye Hanım. Babam, Bahadırlar (Zavulbar) Köyü'nden Molla Hakkının oğlu Hüseyin Gündüz'dür.

K.ATEŞ: Çok fazla Ağın ile ilişkiniz olmamasına rağmen, Ağın'ı çok sevdiğinizi biliyorum, bunu neye bağlıyorsunuz?

H.GÜNDÜZ: Ağın'da doğmadım, ancak Ağın'lı olmaktan hep gurur duydum. Yaşantım boyunca da Ağın'a, kayınpeder ve kayınpederin ölümü nedeniyle olanları saymazsak üç kere gittim. Ancak inanıyorum ki, Ağın'ı sevmek ne orada doğmakla ne de oraya sık gitmekle oluyor. O yöreyi bunlar olmadan da benimseyip kültürünü yaşayarak sevebilir ve öğleyebilirsiniz. Çocukluğumuzdan, annemin son dönemlerine kadar hep Ağın yemekleri yedik, annemin yaptığı ayranlı çorba, içli köfte, gözleme, sırın, Ağın tarhana çorbası daha pek çok yemek hala öğlediğim ancak annemin yaptığından başka hiç bir yerde bulamadığım tatlardır. Bu arada “büyük cevizin dibi” ve diğer türküler de unutmadan belirtmek isterim. Biz bu kültürle büyüdük, misafirlerimiz hep Ağınlıydı. İyi ve acılı günlerimizde hep Ağınlılar yanıımızdaydı. Çocukluk günlerimden aklımda kalan diğer güzel bir anı da bayramlarda yapılan toplu bayramlaşma toplantılarıdır

K.ATEŞ: Ağınlı insanımız, yaptıklarınızın konuşulmasını pek istemez, ancak hemşerilerimizin bilmesinin diğer gücü olan hemşerilerimize ışık tutacağını düşündüğüm için soruyorum, Ağın'a bugüne kadar hangi katkılarda bulundunuz.?

H.GÜNDÜZ: Ağın'ı sevmek, bence yalnızca duygularda kalmamalı. Bu biraz da o yöre insanına yapılacak hizmetlerle de kendini göstermeli. Bu konuda, “ben ne yaptım?” diye geriye baktığımda çok önemli şeyler görmüyorum. Ağın aşığı kayınpederim

Mustafa Sobay'ın isminin verildiği sokağın parke döşenmesi, okula gönderilen kütüphane, Belediye Misafirhanesi'ne alınan klima, “Ağın'a Yolculuk” belgeseline sponsorluk ile İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü ve Belediye Başkanlığı'na bağışlanan arsalar gibi küçük yardımlar bizim yaptıklarımız.

K.ATEŞ: Oğlunuzun düğününde Ağın yöresinin oyunlarını oynamayı arzu ettiğinizi duydum, doğru mu?

H.GÜNDÜZ: Bir gün oğlum evlenirse ve ben hayatta olursam, ona yapacağım düğünün, o düğün hangi mekanda olursa olsun, davullu, gırnatalı Ağın-Elazığ halk oyunlarının da oynandığı, çayda çırayla başlayan ve içinde kendimin de olduğu, halaylı oyunlar ve türkülerle dolu bir düğün olması en büyük arzumdur.

K.ATEŞ: Aile fertlerinin Ağın ile ilişkisi ne düzeyde?

H.GÜNDÜZ: 42 yıllık iş hayatımda, ülkem insanlarına gelişmiş ülkelerin insanların kullandığı kalite ve seviyede ilaçları sunmanın gönül huzurunu yaşarken, özel hayatımda Makina Mühendisliği ve Uçak Mühendisliği gibi iki mühendislik mesleği olan, aynı zamanda Uzay ve Uçak Mühendisliği Helikopter doktorası olan iyi eğitilmiş bir çocuk yetiştirmenin de gururunu yaşıyorum. Ağın'a duyduğum bu yakınlığın yalnızca bende kalmaması ve en azından bilinmesi amacıyla oğlum Emre, ABD'ye gitmeden önce, geri dönmeme olasılığına karşı en azından köklerinin yerini bilmesi amacıyla, onu Ağın'a götürdüm, kalacak yerimizde yoktu, kayınpederi tanıyan bir komşu bizi misafir etti. Burada başımıza gelen çarpıcı bir olayı anlatmadan geçemeyeceğim. Caminin önünden Koçana doğru yürürken susamıştık. Belediye'nin altında bulunan dükkanlardan birine girdik ve içecek bir şeyler aldık, içerdekiler önce bize sorgulayan gözlerle baktılar ve sonra birisi, “satıcı mısınız?” diye sordu. Çıkıldıktan sonra biraz düşündüm. Biz memleketimize yabancı

değildik, ama orası bize yabancıydı. Zaman, yaşam şartları, değişen koşullar görüntüyü bu duruma getirse bile, yüreklerdeki sevgi ve bağlılığı törpüleyememişti. Biz yine oğlumuzu nereden geldiğimizi ve unutmaması gereken değerlerimizi göstermenin huzuru ile ayrıldık Ağından. Ancak, Ağın'ı sevmek, orada yaşayanlar tarafından tanınmasakta, büyüklerimizin aramızdan ayrılmasıyla ve zamanla eksilecek bir duygu olmuyor bizim için.

K.ATEŞ: Ağın'ın size göre en önemli eksiği nedir, ne yapılmalı?

H.GÜNDÜZ: Gençlerin eğitimlerinin iyi düzeyde olmaması. Ben, Ağın'da yetişmiş ve üniversite sınavını kazanarak büyük şehirlere gelmiş, ekonomik zorluk çeken gençlerimize, özellikle kızlarımıza, eğitim yardımı yapmayı arzu ediyorum. Bunu, çeşitli vesilelerle dile getirdiğim halde başarılı olamadım.

Ağınımız güzel, insanları da, suyu, ekmeği ve yemekleri de; ancak bu gün gitmek istesek, gidemeyiz Ne kalınacak düzgün bir oteli, ne de yöresel yemekleri sunan bir lokantası var. Son gittiğimizde yanımızda eşiyile birlikte bir arkadaşımızda vardı. Ancak, Allah kendisinden razı olsun, bir komşunun evinde bir gece misafir olduk ve ertesi günü Elazığ'a dönmek zorunda kaldık. Eğer şimdilerde gitmek istesek yine Elazığ'da kalacağız sabah ilk feribotla gelip, akşam hava kararmadan yine Elazığ'a döneceğiz. Bu yalnız benim için değil, Ağın'ı çok seven diğer 3 kardeşim içinde geçerli. Yaz aylarında bile olsa 10-12 odalı bir otel işletmek veya az kişilerin yaşadığı evlerde temiz banyo ve tuvaletleri olan pansiyonlar yapmak, bu kadar zor mu bilmiyorum ama Türkiye'nin her yerinde yapıyorsa Ağın'da neden yapılmasın.

K.ATEŞ: Söylemek istediğiniz başka bir şey var mı?

H.GÜNDÜZ: Yinelemekten hiç bıkmadığım sözleri tekrarlamak gerekirse, doğmasak da, görmesek de, biz Ağın'ı, kültürünü ve insanını seviyoruz, Ağınlı olmaktan

mutluyuz ve yeri geldiğinde de söylemekten çekinmiyoruz.

K.ATEŞ: Halit Bey, Ağın için dileklerinize katılmamak mümkün değil. Yıllardır hemşerilerimizden bu konularda açıklamalar almaktayız Konu özellikte yerel yönetimleri ilgilendirmektedir. Dernek olarak fazla bir katkımız olamıyordu. Ağın merkezi ,İsterse köylerde olsun,insanların uzun süredir ziyaret edemediği yöresine kısa süreli de olsa germek ,çocukluk yıllarının geçtiği yerler de nostalji yaşamak istiyor. Bazı yaşlı insanlarımızın çok yakın akrabası kalmadığı için , konaklayacağı kaliteli otel,gönül rahatlığı ile yemek yiyeceği lokantayı sormaktadır. Yeni seçilen Ağın Belediye başkanı Yılmaz Serttaş'ın Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneğini 13 Haziran 2014 tarihinde yaptığı ziyarette yapmış olduğu açıklamaya göre “Mülkiyeti Ağın Belediyesine ait olan binadaki lokantanın yenilendiği ve kaliteli yemeklerin çıkarıldığını, oturup sohbet edilebilecek cafenin açıldığını, var olan otelin tadilat çalışmalarının başladığını belirtti. Hemşerilerimizin gönül rahatlığı ile ailece kalabileceği otel, kaliteli yemeklerin çıktığı lokanta,sohbet edebileceği cafe bulabileceklerdir.” Dedi.

Halit Beyin belirttiği ikinci bir nokta ise eğitim konusu. Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği olarak, Üniversiteyi kazanmış, ekonomik durumu uygun olamayan Ağın İbrahim Uçkunkaya Lisesi mezunu veya Ağınlı olan gençlerimize karşılıksız Yüksek Öğrenim Öğrencilerine eğitim bursu vermektedir. Şu anda 3 tane öğrencimiz bu burstan yararlanmaktadır.Bütçemiz elverdiğince bu sayıyı artırmak istiyoruz. Hayırsever hemşerilerimize seslenmek istiyorum.Hayırların en büyüklerinden birisi de bir insanın eğitim görmesine vesile olmaktadır. Eğitim bursu için yardımlarınızı bekliyoruz.

Halit Bey sizi tanımaktan çok mutlu olduğumuzu belirlemek isterim.Size ve ailenize sağlıklı, mutlu yıllar dilerim.

Keban Barajı

Şahismail GEZİCİ

Güneydoğu Anadolu Projesi (GAP), Türkiye'nin gerçekleştirdiği yüzakı eserlerinden. 'Yedi Küpeli Gelin' olan Fırat Nehri'ne yapılması planlanan 7 barajdan ilki Keban Barajı, 1974 yılında yapıldı. Fırat'a takılan 'ilk küpe' olan Keban Baraj Gölü'nde bugün kuraklık nedeniyle sular iyice çekildi ve göl sahasında ortaya çıkan tarlalarda tarım yapılıyor. 40 yıl önce su tutan baraj gölünde balıkçılığa başlayan köylüler, suların çekildiği 170 kilometrekarelik alana şimdi traktörleriyle girip, fasulye, nohut ve karpuz ekmeye başladı.

Keban Barajı'nda 40 yıl sonra bir ilk!...

Elazığ'da 1974 yılında su tutmaya başlayan Keban Baraj Gölü'nde su kodunun 845'e ulaşması nedeniyle, baraj gölünün etrafında bulunan 675 kilometrekarelik tarım alanı sular altında kaldı. Elazığ'ın Ağın, Keban, Kovancılar, Palu ile Tunceli'nin Pertek ve Çemişgezek ilçelerinde baraj gölü etrafında yaşayan köylüler de tarımın yanı sıra gölde balıkçılığa başladı.

Aradan geçen 40 yılda Keban Baraj Gölü, Fırat'ın azgın sularına gem oldu. Baraj elektrik üretimi ve sulamayla ekonomiye büyük katkılar sağladı. Ancak geçen yıldan itibaren etkili olan kuraklık nedeniyle Keban Baraj Gölü'ndeki su seviyesi hızla düşmeye başladı. Geçen yılın Nisan ayında 839 olan su kodu, bu ayda 830'a indi. Kuraklıkla birlikte daha önce su altında kalan 675 kilometrekarelik alanda,

suların çekilmesiyle 170 kilometrekarelik tarlalar yeniden ortaya çıktı.

Su Çekildi, Ekim başladı. Elazığ'ın Ağın, Keban, Kovancılar, Palu ilçelerinde Keban Baraj Gölü'ne kıyısı bulunan köylerde yaşayanlar suların çekildiği 170 kilometrekarelik alanda yeniden çiftçiliğe dönerek bu alanları ekmeye başladı. Köylüler bir zamanlar su ile kaplı alanlara, şimdi Keban traktörleriyle girip önce buğday, arpa ekti.

Baraj Gölü'nde 40 yıl sonra bir ilk...

Bu günlerde de fasulye, nohut ve karpuz ekimi başladı. Balıkçılığı bırakanlardan Saim Sarıkaya, nohut ektiğini belirterek, "Nohut ekıyoruz. Hava kurak gittiği için, su seviyesi düştü. 6- 7 yılda bir böyle kuraklık yaşıyor" dedi.

"Çiftçilik Yorucu" Balıkçılıkla geçimini sağlayan Hayrettin Canpolat da, bir zamanlar suyla kaplı alana şimdi karpuz ektiğini belirterek şöyle konuştu:

"Asıl mesleğim balıkçılıktı, baraj gölüne su gelmeyince ne yapalım artık balık tutmak yerine karpuz ekıyorum. Kuraklık nedeniyle su gelmeyince karpuz, nohut ekmeye başladık. Yetkililer zamanında suyun gelmeyeceğini söyleselerdi gecikmezdik. Alışık olmadığım

için çiftçilik bana zor geliyor ve çok yorucu.” Mehmet Emin Demirkapı ise, hayvancılık yapmaya başladığını dile getirerek, “Sular çekilince bu alanda, hayvanlarımı otlatmaya başladım. Baraj gölünde su olmadığı için onlara burada su veremiyorum. Bölgedeki bizlerin durumu bu yıl hiç iyi değil. Baraj gölü havzasındaki arazilerin tümüne ekim yapıldı. Artık nasıl yapacağız, biz de bilmiyoruz” diye konuştu.

Fırat'ın 7 küpesinden ilki... Türkiye sınırları içerisinde 1263, toplam uzunluğu 2 bin 800 kilometre olan 720 bin kilometre kare toplanan havzasına sahip olarak nitelendirilen Fırat Nehri üzerinde Türkiye'nin enerji ihtiyacının önemli bölümünü karşılayan dev barajlar yaptırıldı. Eski başbakanlardan Süleyman Demirel'in kısa adı 'GAP' olan Güneydoğu Anadolu Projesi kapsamında '7 Küpeli Gelin' olarak nitelendirdiği Fırat Nehri üzerinde Elazığ'da Keban Barajı, Malatya ve Elazığ'da Karakaya Barajı, Adıyaman ve Şanlıurfa'da Atatürk Barajı, Şanlıurfa'nın Birecik İlçesi'nde Birecik Barajı ve Gaziantep'te Karkamış Barajı yapılmış, nehrin sularını taşıyan birbirine paralel toplam 52 kilometre uzunluğundaki 2 Şanlıurfa tüneli ile su Harran Ovası'na ulaştırılmıştı.

Türkiye'nin ilk dev yatırımı... Elazığ'ın Keban İlçesi'nde Fırat Nehri üzerinde 1965 ile 1975 yılları arasında elektrik üretimi amaçlı

inşa edilen Keban Barajı, enerji açısından Türkiye'nin ilk dev yatırımlarından biri olarak görülüyor. Kurulduğunda Türkiye'de üretilen elektriğin yüzde 20'sini tek başına karşılayan baraj o dönem 9 milyar liraya mal oldu. Özellikleriyle Türkiye'nin, Atatürk Barajı'ndan sonra en büyük yapay gölü olan Keban Baraj Gölü, doğal göllerle bir arada sıralandığında Van Gölü, Tuz Gölü ve Atatürk Baraj Gölü'nün ardından 4'üncü sırada yer alıyor. Baraj gölünün Murat Nehri Vadisi boyunca uzunluğu 125 kilometre ve genişliği yer yer değişiyor. Keban baraj gölünde elektrik üretiminin yanı sıra su avcılığı yapılmakta ve balık üretimi de gerçekleştiriliyor. Göl üzerinden feribotla Elazığ'ın Ağın, Tunceli'nin Pertek ve Çemişgezek ilçelerine geçiş yapılabilir.

Keban barajı 8 tribün ile yıllık 6 milyar 200 milyon kilovat saat enerji üretme kapasitesine sahip. Baraj gölü altında kalan 212 yerleşim biriminde yaşayan yaklaşık 30 bin kişi de tahliye edilmişti.

Özellikleri:

Gövde dolgu tipi: beton ağırlıklı kayşa
Kurulu güç : 1.330 megawatt
Yükseklik : 210 metre
Göl hacmi : 31.000 hektometreküp
Göl alanı : 675 kilometrekare

Doğan Haber Ajansı / ELAZIĞ

Feribot Saatleri...

Ağın Yakası	Elazığ Yakası
07.30	08.00
08.30	09.00
09.30	10.00
10.30	11.00
11.30	12.00
12.30	13.00
13.30	14.00
14.30	15.00
15.30	16.00
16.30	17.00
17.30	18.00
Yaz Uygulaması	
18.30	19.00
19.30	20.00
22.30	23.00

Not: 22.30 - 23.00 saatleri Temmuz ve Ağustos ayları için geçerli olup %50 zamlı tarife uygulanmaktadır

Dev Çınar, Yeni Filiz

Didem GÜLTEKİN

Herkesin bir geçmişi, yaşadığı acı tatlı anıları vardır hayatında. Unutulmazları vardır o geçmişte. Yıllara sığmış gibi görünen, anlatıldığında tatlı bir tebessüm yaratan insanın yüzünde ama yüreğinde derin izler bırakan geçmiş.

Geçmişimizde bizim için değerli insanlar vardır hayatımızın her anında. Ne yazık ki kaybettiğimizde değerini daha çok anladıklarımız vardır. Acıları üzüntüleri kayıpları yaşadıkça büyüdüğümüzü anlarız ve aslında büyümek istemeyiz çoğu zaman. Büyüdükçe acıların yükü de ağır gelmeye başlar insana. Kaybettiğinizi duyduğunuzda güzel anılarınız geçer gözünüzün önünden, aslında her an güzelmiş dersiniz ve ne acıdır ki kaybetmişsinizdir. Ölümle ilk tanıştığınızda keşke sahipsiz olsaydım dersiniz, en azından ben öyle demiştim. Keşke kimsesiz olsaydım, bu kayıplarım olmazdı ve bu ağır yükü taşımazdım dedim. Ama her kayıp geride kalanlara daha fazla bağlıyor insanı. Geçmişimizdeki değerleri bizden ayıran şey: Ölüm... Ne kadar soğuk bir kelime değil mi? Telaffuzu bile üşütüyor insanın içini titretiyor aslında. Evet yine bir kayıp, yine bir acı, yine bir ayrılık ve yine bir ölüm. Yaşlı olsa da, hasta olsa

da insanın içini acıtıyor. Bir de uzaktaysanız ve gidemediyseniz suçlu hissediyor insan kendini. Büyükbabam. Ailemizin çınarı. Sekiz köşe şapkalı, her daim takım elbiseli, beyaz gömlekli, titreyen elleri, yeşil gözleri ve pamuk gibi beyaz saçlarıyla olan bir adam. Benim büyükbabam bu adam. Herkesin ayakkabıcı Salim Dayısı o. Aşk dillere destan adam. Çabuk sinirlenen ama sinirlendiğinde bile insanları gülmekten kırıp geçiren adam.

Öyle güzel hatıralar bıraktı ki bizlerde; birkaç tanesini paylaşmadan geçemeyeceğim. Küçüktüm daha, babam Gaziantep'ten el feneri getirmiş. Fener bir türlü çalışmıyor. Pillerini değiştirdi, lambasını değiştirdi yok olmuyor. Seslendi: "Bana çabuk keseri getirin." Merdivenin başında "Senin gibi lambanın geçmişini..." Diyerek vurdu keseri, fener paramparça.

Yine bir gün sofrada yemek yiyoruz. O zamanlar lise sondayım ve hafta sonları dershaneye gidiyorum. Yaz ayları sıcak, kapı pencere açık. Balkon kapısının önünde oturuyorum ve tam karşımda da büyükbabam oturuyor. Karpuz yiyoruz. Birden sinirlendi, o meşhur cümleleriyle sövmeye başladı ve elinde bulunan çatalı balkondan aşağı fırlattı.

Büyükbaba ne oldu dediğimde; "Geçmişine tükürdüğümün çatalı ağzıma battı." dedi ve biz gülmekten kırılıyorduk. Aradan beş-on dakika geçti ve "Çabuk yiye." dedi büyükbabam. Neden? diye sorduk. "Tabağı da atacağım." dedi. Sonrasında da döndü "Anşe, hep senin yüzünden oldu." dedi kalktı masadan.

Büyükbabam sağlığında avlanmayı çok severdi. En büyük zevkimdi onunla vakit geçirmek. Eğlenceli adamdı, her cümlesinden her hareketinden keyif alırdım. Bir gün küçük amcam, babam, ben ve büyükbabam dolaşmaya çıktık bahçelere. Biz yukarılarda gezinirken dere kenarından bir ses geliyordu: "Ufuk, Mustafa çabuk gelin." Koştuk gittik seslenen büyükbabamdı. Aluç ağacına yaslanmış ağacı zorluyordu. Babam gülerken "Baba hayırdır, ne oldu?" dediğinde "Davranın şu ağacı sökeceğiz." dedi. Babam gülerken "Neden?" dedi. "Avradını.... ağacı. Dalı gözüme battı dedi ve

karnımıza ağrılar girmişti gülmekten. Büyükbabam eğlenceli adamdı, keyfine rahatına düşküncü. Kışın karda kışta bile sabahın erken saatlerinde yola düşerdi işe gidiyormuş gibi. Aslında kahveye arkadaşlarıyla 66 oynamak için düşerdi yollara. Öğlen vakitlerinde sandalyesini kahvenin önüne yanaştırır, incecik bacaklarını üst üste koyar, öylece uzaklara bakardı. Üniversiteye gittiğim yıllarda yaz tatillerinde Ağın'a geldiğimizde her gün inerdim yanına kahveye. Yaklaşınca yanına Büyükbaba nasılsın diye seslendiğimde; "Vay... Kerata sen miydin? İyiyim benim yavrum sen nasılsın?" der, başımı ellerinin arasına alarak alnımdan öperdi her defasında. Yoldan geçenler "Salim dayı torunun mu?" dediğinde başını kaldırırdı dimdik, "Evet, bizim Mustafa'nın küçüğü, okuyor, Kocaeli'de, siyaset okuyor. Ağabeyi de mühendis, O da İstanbul'da pencerecide mühendis, Finsada." Derdi. (Winsa diyemez Finsa derdi.) Sonra babam yavaş yavaş yukarı doğru gelirken de şöyle bir bakar, yanına gelene kadar onu izlerdi gözlerini kırpmaksızın. Ama o gözlerindeki ışıltı, o an yaşadığı gurur dünyalara değermişti.

Doktora gitmez, hastalandığında söver, inatlaşır, yemek yemezdi. Kavun karpuzu çok severdi. Her kış 100 kg kavun ve üzüm alırdı, evin altında kiler gibi küçük bir oda vardı ve o odayı baştanbaşa kavun ve üzümle doldururdu. Annem "Baba bu kadar kavun ne olacak kim yiyecek?" dediğinde. "Senin aklın ermez kızım, bunlar Kırkağaç kavunu." der laf ettirmezdi kimseye kavunlarına.

Ticaretle uğraşmayı sever ama bir türlü de kâr edemezdi. Kepek alıp satardı, dut toplayıp satardı. Ama hiç kâr ettiğini de görmedim. Üstüne kar koyup satmazdı çünkü. Yol masrafı da üstüne tuzu biberi olurdu ona. Ama çok güzel deri kundura yapardı büyükbabam. Küçük çakır gözleriyle ince ince işlerdi kundurayı çocuğu gibi. Makine ile değil elle dikerdi. Aynı zamanda iyi bir terziydi. Onun diktiği şalvarı kimse dikemezdi. Çevre köylerden gelirlerdi ona şalvar diktirmeye.

Evet, büyükbabam. Koca bir çınar. Ailemizin yaşayan çınarıydı, en büyüğüdü. Ferit, İsmet, Mustafa, Ufuk ve Fatoş Gültekin'in babaları; Dilber, Ahmet ve Musa Deviren'in dayıları; Saffet, Serdar, Sedat, Servet, Suna ve Seher Gültekin'in Amcaları; Emrah, Emre, Erdem, Ebru, Ayşegül, Murat, Mutlu, Didem, Sıla, Elif Gültekin'in Büyükbabaları Salim Gültekin.

Hayatının her karesi adeta bir fıkra olan bu neşeli adamı 20 Nisan 2014 günü sabaha karşı kaybettik.

Bir çınar daha devrildi. Aile büyüğümüz artık yanımızda değil. Evet benim büyük babam artık yok. Babamın babası. Belki de bu satırlarda sadece bir büyükbaba değil babamın varlığıydı anlatmak istediğim. Annesini küçük yaşta kaybetmiş bir çocuğun babasını kaybedişiydi. Ve ben babamın bu zor gününde yanında olamadığım için kendimi asla affetmeyeceğim.

Aslında anlatmak istediğim birkaç cümleyle anlatılamayacak kadar derin paragraflara sığamayacak kadar büyük bir şey BABA. Sadece dört harfle yazılan ama aslında anlamı çok derin ve büyük olan bir kelimedir aslında hayattır BABA. Her çocuk için aynı mıdır ifadesi bilmiyorum ama benim için o kadar büyük bir anlamı olan bu insanı bu satırlara sığdırmak mümkün değil.

Salim GÜLTEKİN'in Çocukları ve Torunları

Ferit Gültekin:

Emrah Gültekin
Emre Gültekin
Erdem Gültekin

İsmet Gültekin:

Ebru Bürçek (Gültekin)
Ayşegül Meriç (Gültekin)
Murat Gültekin

Mustafa Gültekin:

Mutlu Gültekin
Didem Gültekin

Ufuk Gültekin:

Sıla gültekin
Elif Gültekin

Fatoş Gültekin

Her evin temel direğidir baba, yanı başınızda olmasa bile aldığı nefes bile güç verir insana kaç yaşına gelmiş olsanız da. Aile kavramının esasıdır çünkü. Eğilmeyen, boyun bükmeyen, her zorluğa rağmen dik duran adamdır. Çünkü bilir ki ailesine güç veren tek kişidir o. Eğilirse ev yıkılır, bilir bunu. Tek bir gayesi vardır, ailesine rahat bir yaşam sağlamak... Ağlarken gülmesini bilen adamdır o. Evet, benim babam böyle bir adam.

Kendimi onun yerine koyduğumda korkunç bir şeyle karşı karşıya kalıyorum. Ben bu acıyı yaşamayı bırakın, düşünmek bile istemiyorum. Canım babacım sen sakın bizi bırakma çünkü biz seni çok seviyoruz.

Didem GÜLTEKİN

Siyaset Bilimci, Andiri Köyünden Salim GÜLTEKİN'in torunu Mustafa GÜLTEKİN'in kızı

Kozluk Vadisi “HES” Projesi

Hüseyin BAŞDOĞAN

Arapgir'in Kozluk Çayı, Kayaarası'ndan çağlayanlar yaparak akar. Meydan Köprüsü yakınlarında vadinin derinliklerine dalar, dinlenir. Kozluk Köprüsü'ne doğru vadi genişlen çay alüvyonlu toprakları bu bölgeye bırakır; burada küçük bir ova oluşturur Arapgir'in en iyi sebzesi burada yetişir. Domatesi, salatalığı, fasulyesi... bir başkadır. Bir dolma biberi vardır ki en küçüğü su bardağı büyüklüğünde. Bostanların kenarlarında mor mor hoş kokulu; salatalara, çorbalara, yemeklere tat veren nefis reyhanlar olur. Reyhan, Arapgir ve çevresinde yetişen bir sebzedir. Başka bölgelerde yetişenler de kokar: ama yeşil renklidir. Adı da reyhan değil fesleğendir. Dut bahçeleri, bahçelere serpiştirilmiş açık pembe kirazlar vadiyi süsler. Kiraz mevsiminde iğdeler çiçek açar. Karanfil gülleri de tomurcuklarından sıyrılır. İğde, gül kokuları vadiyi sarar. Vadide, Kozluk Çayı kıyılarındaki kavaklıklar vadiye ayrı bir güzellik katar. Yel estikçe yapraklarının hışıltısı ninni gibidir. Cahit Külebi de böyle bir yerden etkilenmiş olacak ki şu dizeleri yazmış:

Tokat'a Doğru

*Çamlıbel'den Tokat'a doğru
Tozlu yolların aktığı ırmak!
Ben seni çoktan unuttum:
Sen de unuttun mu, dön geri bak.*

***Atların kuyruğu düğümlü.
Bir yandan yağmur yağar, ıslak;
Bir yandan hamutlar şak şak eder.
Bir yandan tekerler döner, dön geri bak.***

*Orda, derenin içinde
İki üç akçakavak,
Tekerler döner, başım döner.
Kavaklar yeşeriyor dön geri bak.*

***Orda, derenin içinde
İki üç çırtlıçplak
Alçacık damı düşündükçe
Gözlerim yaşıyor, dön geri bak.***

*Irmaklar gibi uzaklaşır
Bir türkü kadar uzak
Tekerler iki çizgi bırakır.
Hamutlar şak şak eder, dön geri bak.*

Vadiden. Arapgiri Kemaliye'ye bağlayan ana yola çıkmak için dik bir yokuşu tırmanmanız gerekir. Yola çıkınca ister istemez dönüp geriye baktığınızda vadinin derinliklerinde uyuyan üç-beş ev görürsünüz Aşağı Şıhlar dır burası. Ben bu mahallede doğmuşum. Anne dedem, adımlı dualarla Hüseyin koymuş. Dedem, (Aziz Şepik) bu mahallenin maaşsız imamı. Mahallede okul yoktu. Çocuklar, Kuran okumayı dedemden öğrenirlerdi, Dedem, öğretmek için ücret almaz. bu hizmetleri sevap olsun diye yapardı. Bu nedenle de herkes dedeme saygı duyardı.

Cahit Külebi'nin dediği gibi Kozluk Vadisi'ndeki akçakavakların yeşerdiğini görmek. her Arapgirli gibi benim de özlemim. Bu vadiye, dönüp geri baktığımda, gözlerim yaşarmasın... Yüzyıllık çınarların sonbaharda yapraklarının sararan, kızılışan görüntüsü HES Projesiyle yok mu olacak? Bu vadide toprağı olan geçimini o bir avuç toprağı diktiği biberden, domatesten, reyhandan, maydanozdan... sağlayan çiftçinin durumu ne olacak?

Kozluk, Kayaarasından şaleler yaparak akamayacak mı, vadiye inip yeni gelin gibi süzülemeyecek mi? Her Arapgirli'nin Kozluk Çayı'yla ilgili anıları vardır. Gurbetteki Arapgir'e bağlayan biraz da bu tatlı anılardır. Hangi Arapgirli Kozluk Çayı'nda tutulan balıkları, söğüt dallarına takıp çepeçevre taşları dizip ortasında ateş yakarak kızartmıştır!... Özetle. Kozluk. Arapgirli' nin akciğeri, ekmek kapısıdır. Öyle anlaşıyor ki HES Projesi'yle Arapgirli'nin nefes alması zorlaşacak; 21 mahallesi, 9 köyünün ekmeğiyle oynanacak...

5 Haziran 2014

Dünya Çevre Günü

Mehmet SELÇUK

Geçenlerde yazılı basında okumuştum. Gelibolu yarımadasındaki Milli Parkın içine Turistik Tesisler yapılacağını... Turistik Tesis yapmanın “Boyunlarının borcu olduğunu” Şehitlerimizin rahat uyumasını istediklerini Orman ve Çevre Bakanımız açıklıyor. Betonlaşmayan Gelibolu Milli Parkı kalmıştı... bu demeçler bazı çevrelerin iştahını kabartıyor. E-5 Karayolu ile TEM Karayolunun sağı solu beton yığınları ile dolu. İstanbul’dan Tekirdağ’a kadar nefes alacak yer kalmadı. Güzelim tarım arazileri birer birer yok edildi. Doğal hayat hiçe sayıldı. Bu çevre katliamına dur diyecek bir babayiğit ne yazık ki bu güne kadar çıkmadı. Maalesef değişen bir şey yok.

Yerel yönetimler çevrenin korunmasına her zaman duyarsız kaldı. Bu kadar betonlaşmadan sonra yaşanan çevre sorunlarını bir düşünün. Alt yapısını düşünmeden yeşil alanları yok edip imara açarsanız ileride meydana gelecek çevre facialarına, doğal afetlere engel olamazsınız. Marmara Denizi gözümüzün önünde; Lodos estiği zaman o güzelim kumsallar bir çöplük haline gelmekte ve bulaşıcı hastalıklara davetiye çıkarılmaktadır.

Çevre ile ilgili Avrupa Birliği Uyum Yasaları yapıldı. Bu yasaların içerisinde çevreyi korumak, çevrenin sağlığını olumsuz yönde etkileyen zararlı çevre faktörlerini ortadan kaldırmak söz konusu.

Büyük paralar gerekli büyük yatırımlar gerekli. Yalnız başına Yasaları yapmakta yetmiyor. Konuyu fazla dağıtmak istemiyorum. Milli Parklara Turistik Tesis yapılmasına karşıyım. Turistik Tesis yapılacak diye daha sonra kötü örnekler göz önünde bulundurularak ben yaptım oldu bittileri ile bütün Milli parkların yok olmasına neden olunuyor.

Dünyanın ekolojik dengesi bu kötü

olumsuz faktörlerin etkisi ile bozulmaya devam ediyor. Bu olumsuzluklardan Yurdumuz coğrafyasıda nasibini alıyor. İşle A.B.D’ nin hala KYOTA Çevre Sözleşmesini neden imzalamak istemediği ortada.

Yaz kapıda bakalım küresel ısınmanın etkilerinin boyutlarını bu senede göreceğiz. Özellikle gezdiğim ve yaşadığım bölgelerde yer altı su kaynaklarının hangi boyutlarda azaldığını ve kirlendiğini gözlemlemekteyim. İçme ve kullanma su kaynaklarının yok olmasının ileride su savaşlarına neden olacak faktörlerin başında gelecektir.

Dünyanın yağmur ormanları olarak bilinen ekvator ormanlarında çok büyük tahribat yapılarak arazi açılımı yapıldığını yazılı ve görsel basından gözleri yaşlı olarak izledim. Yeryüzünde tahrip edilmeyen hiçbir yer kalmadı. Doğa buna direnmeye devam ediyor. Ama ne kadar direnecek, buzullar eriyor. Ozon tabakası delindi. Güneş ışınları da büyük tehlike arz ediyor. Bakalım ne olacak. Tanrı insanlığı bu büyük tehlikelerden korusun diyorum. Ama kendi sonunu hazırlayan dünya insanını bir gün gelir Tanırda korumaz.

Her yıl kutlanan ve geride bıraktığımız 5 Haziran Dünya Çevre Günü dolayısı ile popülist politikalar yerine kalıcı çevre politikalarının uygulanmasını insanlığın geleceği açısından çok önemli görüyorum.

Yaşanacak temiz bir çevre için bütün siyaset adamlarının ve yurttaşlarımızın daha duyarlı olmalarını diliyorum.

Saygılarımla

** Akpınar (Andiri) Mahallesinden*

Estetik Güzelleştirmez, Gençleştirir.

Rahmetli öğretmen İbrahim UÇKUNKAYA'nın torunu, Eczacı Asal UÇKUNKAYA'nın kızı Dr. Evrim UÇKUNKAYA ile söyleşi...

Türk Dil Kurumu'nun "Sanatsal yaratının genel yasalarıyla sanatta ve hayatta güzelliğin kuramsal bilimi" olarak tanımladığı, genelde ilk duyduğumuzda zihnimizde ameliyat kelimesi ile tamamladığımız bir kavram estetik. Kiminin ısrarla yaptırmak istediği, kiminin ise cerrahi bir müdahale olduğundan dolayı yaptırmaktan çekindiği estetik ameliyatlara, günümüzde ilk olarak meme silikonları ve burun estetiği ile tanıştık ve bundan 20 sene öncesine kadar genelde ünlü sanatçılarda görmeye alışkın olduğumuz estetik ameliyat ya da ameliyat dışı yöntemler hızla hayatımıza giriverdi. Peki, sadece yüzle kalmayıp vücudumuzdaki her organa yönelik bir

estetik müdahalenin ortaya çıktığı günümüzde, estetik ameliyatlara ve botoks, dolgu gibi birçok yöntemi kapsayan medikal estetiğe talep neden bu kadar arttı, Türkiye'de en çok yapılan estetik ameliyatlara neler, erkeklerin estetik ameliyatlara ilgisi ne kadar, kadın ve erkeklerin estetik ameliyatı yaptırmasının nedenleri ve bu müdahalelerin sınırı ne olmalı?

Bu soruların yanıtlarını uzun yıllar yurt dışında Genel Cerrahi ve Plastik Cerrahi alanında eğitim alan ve çalışan 17 Mart 2014 tarihinden itibaren Maslak Acıbadem Serdar Eren Kliniği'nde Plastik, Estetik ve Rekonstrüktif Cerrahi Uzmanı olarak görev yapan Dr. E. Evrim Uçkunkaya'dan aldık.

Kendinizden bahseder misiniz? Bu işe başlamanızın hikâyesini bizimle paylaşır mısınız?

E.UÇKUNKAYA: 20 Mart 1978 İstanbul doğumluyum. İlköğrenimimi Yeşilköy'de, orta ve lise öğrenimimi F.M.V. Nişantaşı Işık Lisesi'nde tamamladım. 2002 yılında Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden Tıp Doktoru olarak mezun oldum. 2001 yılında New York'ta Hospital for Special Surgery, Ortopedi ve Rheumatoloji Kliniği'nde Dr. Med. Eduardo A. Salvati'nin yanında staj yaptım. 2003-2004 yılları arasında ise Dr. Lütfi Kırdar Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde Prof. Med. Tayfun Aköz'ün yanında Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi stajımı gerçekleştirdim. 2004-2006 yılları arasında Almanya Köln'de Praxisklinik in Haubrichforum'da Genel Cerrahi/ Plastik Cerrahi alanında; 2006-2009 yılları arasında ise Almanya Köln'de Dreifaltigkeits Hastanesi'nde Dr. Med. Dirk F. Richter'in yanında Plastik ve Estetik Cerrahi alanında çalıştım. Dr. Richter ile beraber Postbariatrik Cerrahi konusunda eğitim ve araştırmalarımıza yoğunluk verdim. Almanya, Amerika ve Avrupa'nın diğer

şehirlerinde de Postbariatrik Cerrahi ameliyatları yaptım. 2010 yılında ihtisasımı tamamlayarak Plastik Cerrahi Uzmanı oldum. 2010-2014 yılları arasında Almanya Köln’de St. Agatha Hastanesi’nde Dr. Med. Ulrich Fabian’ın yanında Plastik, Estetik ve Rekonstrüktif Mikro Cerrahi ve El Cerrahisi Kıdemli Başasistanı olarak çalıştım. 17 Mart 2014 tarihinden itibaren Maslak Acıbadem hastanesinde Serdar Eren ile birlikte Plastik, Estetik ve Rekonstrüktif Cerrahi Uzmanı olarak görev yapmaktayım. **“İnsanın Ruhunu Vücuduna Yansıtıyoruz”**

Plastik ve Estetik Cerrahi nedir? Farkları nelerdir?

E.UÇKUNKAYA: Biz insanlar karşımızdakine hep önce sağlık sonra mutluluk ve sonra da güzellik dileriz. Yani güzellik üçüncü sırada olur ve sağlıksız (ruh & beden) bir insan vücudunda da hiçbir önem taşımaz. Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi (Yeniden Yapım ve Onarım Cerrahisi) Plastik cerrahinin bu dalı; doğumsal veya sonradan oluşan anomalilerin tamirine, şekil ve fonksiyon bozukluklarının giderilmesine ve vücut imajının düzeltilmesine çalışan bir cerrahi daldır. Plastik, Yunanca “plasticos” sözcüğünden gelmekte ve şekillendirme, bir kalıba uydurma, anlamına gelir. Rekonstrüktif ise Latince bir sözcük olup yeniden yapmak anlamındadır. Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi, tüm vücut yüzeyinde oluşan her türlü cerrahi problemle ilgilenir. Plastik Cerrahi’de sınır yoktur. Deri kaybolmuşsa başka yerden deri nakli yapılır, kemik eksilmişse kemik nakli yapılır. Estetik Cerrahi (Kozmetik Cerrahi), Plastik Cerrahi içinde bir yan daldır. Estetik Cerrahi, vücudun doğal yollardan yada sonradan normal dışı rahatsız edici görüntülerin düzeltilmesi ile uğraşan bir cerrahi bölümüdür. Tüm Plastik Cerrahlar uzmanlık eğitimleri sırasında aynı zamanda estetik cerrahi eğitimi görürler ve bu operasyonları yapmakta tek yetkili cerrahlardır.

Hastaların estetik bir operasyona karar verme aşamasında neler yapıyorsunuz?

E.UÇKUNKAYA: Hasta odama girip

banana kendinde hoşuna gitmeyen ve rahatsız edici bulduğu konuları anlatır. Sonra beraberce konuşup kendisine real bir şekilde neyin olup olamayacağını anlatırım. Mesela doğumdan sonrası gençlikte güzel olan memeleri deforme olmuş bir bayanın tüm vücudunla harmonik olmayan bir durumu beğenmemesi gibi... Yani sonunda hasta şikayeti ile gelir, biz ona reçetesini veririz. O ilacı alıp almamanın sorumluluğu kendine aittir. Biz hastayı estetik ameliyat olmaya teşvik etmiyoruz, çünkü estetik ameliyatlar bir zorunluluk değildir. Hasta o kararı kendisi vermeli ve sorumluluğunu da kendisi almalıdır. **“İnsanların Kendi Uzuvarlarından Mutlu Olması Gerekli”**

Genelde Estetik Cerrahi’de hastaların büyük çoğunluğunu kadınlar oluşturuyor. Kadınların güzellik konusunda toplum baskısı altında kaldığını düşünüyor musunuz?

E.UÇKUNKAYA: Kesinlikle toplum baskısı olduğuna inanmıyorum. İnsanların televizyon, internet ve renkli magazinden çok etkilendiklerine inanıyorum. Bazen gerçek olamayacak kadar güzel ve gösterişli görüntülere bile inanabiliyoruz. Ama gelip; “Ben aynaya bakıyorum. Kendimi çok feminen, çok kadınsı buluyorum. Fakat memelerim küçük, bu benim iç dünyamı yansıtmıyor” diyen de var. Doğru hasta bu şekilde düşünendir.. Ben bunu kesinlikle yadırgamıyorum. İnsanın kendi organlarından, kendi uzuvlarıyla mutlu ve barışık olması gerekiyor. Evet gelenlerin çoğu bayan ve kimisi birinden etkilenip, kimisi bir başkasının yaptırmış olduğu ve kendisine de aynı şeyin yakışacağını düşündüğü için ve kimisi de çevresindekilerin kritik yorumlarından dolayı geliyor. Bunlar doğru hastalar değil. Kişi kendi problemini kendi iç dünyası ile içselleştirmeli, başkası ile kıyaslamamalı.

Genelde estetik için insanların kafasında belli görüntüler oluşuyor. Örneğin Angelina Jolie dudağı, Jennifer Lopez kalçası gibi. Böyle taleplerle karşılaşılıyor musunuz?

E.UÇKUNKAYA: Maalesef ki karşılaşıyoruz. Bazı hastalarım geldiklerinde “Ben

bunu istiyorum siz ne düşünüyorsunuz?” diyor. Ben de “hiçbir şey düşünmüyorum” diyorum ve şaşırp, kızıp sinirleniyorlar. O zamanda, benim için “sizin” ne isteğiniz önemli diyorum. Ama böyle bir şeyin olamayacağını da her zaman söylüyorum. Angelina Jolie’nin genleri farklı. Annesi başka, babası başka, DNA’sı başka, ırkı başka. Yani düşününce pekte mümkün olamayacak bir şey değil mi? Komple o insanı değiştirmek lazım ki, bu da mümkün değil. Yani hastanın ruhuna estetik lazımsa, bedenine yaptırması doğru değil.

Ameliyat türlerinin bölgelere göre belli dönemleri oluyor mu?

E.UÇKUNKAYA: Yazın karın, liposuktion gibi ameliyatlar sıcağtan rahat olamayan korse giymeden dolayı uygun değildir. Diğer ameliyatlar hastaların sosyal yaşamına ve programlarına göre planlanabilir. Yüz ameliyatlarında bu dönemde uygun değildir.

Bu dönemlerde hangileri yapılıyor?

E.UÇKUNKAYA: Bu dönemlerde genellikle botoks, dolgu, mezoterapi, Prp ve fibrocell olabiliyor. Biz her zaman hastalarımıza ameliyattan sonra 4-6 hafta güneşe çıkmamız, spor yapmanız uygun değil diye söylüyoruz. Eğer ki, hastamız sorun yok diyorsa tabiki bizim için hastamızın isteği önemli.

Sizce hangi yaşlar hangi müdahaleler için daha uygun?

E.UÇKUNKAYA: Meme ameliyatlarında zorunlu olmadıkça vücudun büyümesini, oturmasını ve ergenlik döneminin bitmesini beklemek lazım. Meme ameliyatlarında beklemek lazım. Ağır gelişme deformitesi olduğu durumlarda erken yaşlarda da ameliyat yaparak erken yaşta yaşayabileceği travmatik durumları engellemek gerekir. Burunda estetik olmasa bile hastanın nefes alamadığı veya travmatik durumlarda buruna müdahale edebiliyoruz. Yetişkinlerde burun estetiği haricinde yaş sınırı yoktur. Ya da daha çok küçük yaşta çocuklarda kepçe kulak

ameliyatı yapabiliyoruz. Erken yaşta yani okula başlamadan önce müdahale etmek çocuklar için çok daha doğru bir karar. **“Erkekler De Estetikle Çok İlgileniyor”**

Peki erkekler ne kadar ilgileniyor estetikle? Ve Hangi operasyonlar için geliyorlar?

E.UÇKUNKAYA: Kadınlar kadar değil ama ilgilenen çok var. Erkekler de daha çok yüz, üst ve alt gözkapağı, burun ameliyatı, Liposuktion (Yağ aldırma), jinekomasti (meme küçültme) botoks ve dolgu yaptırıyor.

Bir estetik operasyonun başarılı olup, olmadığı nasıl anlaşılır?

E.UÇKUNKAYA: Bir plastik cerrah için en zor tarafı bu. Bizlerin başarı kriteri hastanın beğenmesi ve bu bir subjektif kriter. Onun için en iyisi doğru hastayı seçmektir. Ameliyatı ne kadar doğru yapsanız, hukuk karşısında haklı olsanız doğru hastayı seçmezseniz mutlu olmazsınız. Bu tıpkı mutsuz bir çocuğun çok pahalı bir oyuncakla oynamayıp bir kenara bırakması gibidir.

Hasta memnun kalmadıysa geri dönüşü var mı?

E.UÇKUNKAYA: Ne yaptığımıza bağlı olarak tabi ki var. Örneğin meme ameliyatı olan ve memelerini büyötmek isteyen bir bayan ameliyattan çıktıktan üç dört ay sonra “Çok büyük oldu, beğenmedim” diyebiliyor. O zaman çıkartıp küçüğünü koyabiliriz, ama yine büyötölmüş bir memeninde ayrıca bir ameliyatla toparlanması gerekecektinide hastalara anlatmak gerek. Ama bugüne kadar hiç yaşamadım. Ben hastalarım bu konularda yeterli zaman ayırıp kendileri ile beraber doğru kararlar verdiğimizize inanıyorum. **“Türkiye’de Burun ve Meme Ameliyatları Çok Fazla”**

Estetik operasyonların yapılma oranları Türkiye’de fazla mı? Avrupa ülkeleri ile kıyaslırsak?

E.UÇKUNKAYA: Etnik faktörler rol oynadığı için estetik ameliyatların bölgelere, yerlere göre dağılımı farklıdır. Örneğin, Türkiye’de Burun, Çin ve Asya’da Göz, Brezilya’da Popo gibi.

Estetik operasyonlar Türkiye’de daha mı pahalı?

E.UÇKUNKAYA: Hayır, kesinlikle değil. Öyle bir söylenti var ama Almanya ve Amerika’yla ve diğer büyük Avrupa ülkeleri ile kıyasladığımızda kesinlikle daha pahalı değil. Ayrıca oralarda ameliyat olduğunuzu ve geri döndüğünüzde bir sorunla karşılaştığınızı düşünün. Telefon ve internetle düzeltmek için ameliyat olamayacağınıza göre tek çareniz ya geri gitmek yada burada yapılmış olanı düzeltmeye çalışacak bir doktor bulmak. Bazen yüzü astarını geçebilir.

Estetik Cerrahi’nin Türkiye’deki gelişimi hakkında neler söylersiniz?

E.UÇKUNKAYA: Son 10 senede Türk plastik cerrahisi Avrupa ve dünyada gerek bilimsel gerek cerrahi açıdan çok ilerdedir. *“Estetikte En Son Yenilik Fibrocell”*

Estetik dünyasında son yenilikler nelerdir?

E.UÇKUNKAYA: Ünlülerin pırıl pırıl ciltlerinin, yüzüne ışık geldi dediğimiz Fibrocell var. Fibrocell de bir kök hücre tedavisi aslında. Kulak arkasından küçük biyopsi alınıyor. Neden kulak arkası dersiniz. Güneş görmeyen bir deri gerekiyor. Çünkü orada hücreler daha aktif ve daha canlı. Oradan küçük bir doku alıyoruz. Bunu bir laboratuvarda üretiliyor ve 6 hafta sonra ilk uygulamayı yapabiliyoruz. Bu Fibroblast hücreler, cildin kolajeni yani ışıltısını, gerginliğini, sağlıklılığını veren hücreler. Bu hücreleri cildinize enjekte ediyoruz. Genelde 3 seans uyguluyoruz. Ve hiçbir yan etki yada reaksiyon görünmüyor. Fibrocell’in en güzel özelliğinden biri bu. Kendi dokunuz olduğu için hiçbir yan etkisi yok. Kanserojen etkisi yok. Alerjik reaksiyon yok. Genel anesteziye gerek yok. Cildinizi bir kremle uyuşturuyor, temizliyor ve uyguluyoruz. Sonrasında gayet güzel makyajınızı yapıp günlük hayata geri dönebilirsiniz Ayrıca saç azalmalarında da aynı terapiyi kullanarak saç hücrelerini uyarıp saçların daha canlı ve parlak çıkmalarını sağlıyoruz. Şu anda ki en son mucizevi yenilik bu.

Evrin hanım verdiğiniz bilgiler için teşekkür ederiz. Siz son olarak neler söylersiniz?

E.UÇKUNKAYA: İyi Cerrah, İyi Ameliyat Yapar Daha iyi Cerrah, Hangi Hastaya Ameliyat Yapılacağını Bilir En iyi Cerrah, Hangi Hastaya Ameliyat Yapılmayacağını Bilir.

Duyuru...

Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği’nin denetiminde, ekonomik durumu yeterli olmayan hemşerilerimizin, yüksek öğrenim öğrencilerine karşılıksız burs verilmesine devam edilmektedir. Bu çalışmaya katkıda bulunmak isteyen hayırsever hemşerilerimizin bağış yapabilecekleri T.C. Ziraat Bankasının şube ve hesap numaraları aşağıda belirtilmiştir. Katkıda bulunan herkese teşekkür ederiz.

T.C.Ziraat Bankası Ağın Şubesi

Hesap No:39775168-5004

İBAN No:TR72 0001 0005 4019 7751 6850 01

T.C. Ziraat Bankası Ankara Yukarıyayracı Şubesi

Hesap No: 39775168-5005

İBAN No. TR53 0001 0008 3239 7751 6850 05

Halk Ozanlarımız - 3

Münüre YILMAZ TAŞOĞLU

Özgeçmişi: 1950 Yılında Elazığ ili Ağın ilçesinin Bademli köyünde doğmuştur. O yıllardaki eğitim ve öğretimin köylere kadar yaygın olmamasından dolayı okuma yazmayı öğrenememiş ve içinde her zaman okuma yazma hevesini taşımıştır. 1967 senesinde yine aynı yörenin insanı olan Pul köyünden Hilmi TAŞOĞLU ile hayatını birleştirmiş ve eşinin mesleği gereği Ankara'ya yerleşmiştir. Gurbet şartlarında da okuma yazmayı uzun süre öğrenemeyen Münüre TAŞOĞLU yıllar sonra çocuklarının yetişmesinin ardından içinde taşıdığı okuma yazma isteğini gerçekleştirmek üzere önce bununla ilgili kurslara katılıp daha sonra Milli Eğitim kanalıyla okur yazarlık belgesini almıştır. Sürekli aklından şiirler yazan Taşoğlu, daha sonra bunu uzun zamandır taşıdığı okur yazarlık hevesiyle kaleme almıştır. Konularını Siyaset, güncel yaşam, memleket sevdası, vefat eden eşi, çocukları ve bir çok konudan seçen yazarımız şiir yazmaya devam etmiş ve etmektedir. Taşoğlu'nun şiirleri bir çok sitede yayınlanmaktadır. 4 çocuk annesi ve 4 torun sahibi, TAŞOĞLU halen Kırıkkale'de yaşamaktadır.

Çilekeş Kadınım...

Kadınların hangi günü kutlansın
Okula gönderilmemiş, istediğine verilmemiş
Fikrini açıkladığı zaman hep dayak yemiş
Şimdiye kadar böyle yaşayan kadınlarımıza
Ne hak verilmiş?
Vay çilekeş kadınım vay

*Kendini kurtaran kadın zaten kurtulmuş
Çile çekmek hep garibanlara kalmış
Evde çocuk bakar, tarlada çapa yapar
Yemek hazır olmadığı zaman korkar
Ne zaman dayak atacak diye bakar.
Vay çilekeş kadınım vay.*

Akşam kocasını bekler
Yoksulluğu, derdi birbirine ekler
Gecenin bir yarısı koca eve gelir
İçmiş içmiş yürüyemez emekler
Hangi güzel gün bu çilekeş kadınları bekler?
Vay çilekeş kadınım vay.

*Hem çaresiz hem de naçar
Başına türlü türlü işler açar
Kimimiz çekeriz çileyi yeriz dayağı otururuz
Kimimizde kurtuluş der kaçır
Vay çilekeş kadınım vay.*

Dayak yiye yiye kırılmış her yanı
Acı hissetmiyor artık alışmış canı
Böylesilerin acep yok mu dini imanı
Vay çilekeş kadınım vayy.

*Anne akşama kadar avutur çocuklarını
Şimdi babanız size bir şeyler getirir
Babanın düşüncesi daha ayrı
Kumarda yenilir gelir
Evdeki eşyaları götürür
Bunu gören kadın söyleyince
Dayak yer yine oturur
Vay çilekeş kadınım vay*

Biz aslında her şeyi hem hisseder hem biliriz.
Hiçbir şey bilmez gibi dururuz
Aslında bakışlarımızla ok gibi vururuz
Erkekler derki kadın değiller mi
Nasıl olsa kandırırız
Vay çilekeş kadınım vay

*Her şey bizim erkeklerimize ait
Yan bassak dediler ki ayıp
Sorsan çoğumuzda yok bile kayıt
Çıkmadı hiç kimse bize sahip
Vay çilekeş kadının vay..*

*Sabah dayak yer akşam hizmetini yapardık
Her tarafımız kırılrsa bile,grip olduk der yataardık
Hiçbir imkanımız yok ki ne yapardık
Vay çilekeş kadının vay*

*Yıllarca köle gibi kullanıldık
Kendimizi savunacak olduk
Bir ton dayak daha yedik
Adetimizdir töremizdir el neder dedik
Sonunda tanınmayacak hale geldik
Vay çilekeş kadının vay*

Anneme

*Gül kokunu alamadım
Boynuna sarılamadım
Eller anne anne derken
Ben tenhalarda ağladım
Unutamam unutamam ben o günü unutamam
Benden küçük iki kardeş ben onları büyütemem*

*Özledikçe anne dedim
Kuru ekmekleri yedim
Siz ağlamayın kardeşlerim
Ben anneniz olurum dedim
Unutamam unutamam ben o günü unutamam
Benden küçük iki kardeş ben onları büyütemem*

*Düştü içimize sızı
Özlüyoruz annemizi
Gelin kardeşlerim gidelim mezara
Belki annem duyar bizi
Unutamam unutamam ben o günü unutamam
Benden küçük iki kardeş ben onları büyütemem*

*Gitme anne ne olur gitme bizi bırakıpta gitme
Biz daha çok küçüğüz
Kimseye emanet etme
Unutamam unutamam ben o günü unutamam
Benden küçük iki kardeş ben onları büyütemem*

*Daha yedi yaşındaydım
Kardeşlerimin başındaydım
Arkadaşlarım oyun oynarken
Ben evimizin işindeydim
Unutamam unutamam ben o günü unutamam*

Bademli Köyü

*Diyar diyar geziyorum
Derya deniz yüzüyorum
Bu duygusal şiirimi
Bademli'ye yazıyorum*

*Suyu yoktu içemezdik
Çayırını biçemezdik
O köy bizim köyümüzdü
Biz ondan vaz geçemezdik*

*Annem Babam yatar orda
Hasret kaldım garip yurda
Sahip çıkalım köyümüze
Yem olmasın kuşa kurda*

*Bacasında duman tüter
Dağlarında keklik öter
Ecürünün kokusu yeter
Benim güzel bademlimin*

*Yazıları bir başka güzel
Öreni var tarih yazar
Dağın başı köyü gözler
Böyle güzel yerleri var*

*Karşılar yemyeşil badem
Kesmeceler kıdem kıdem
Dedim bu bahar köye gidem
Gezilecek yerleri var*

Yeşil Eğine

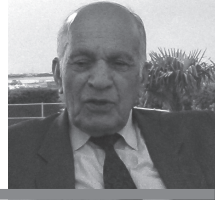
*Eğricedir yolları
Heryere ulaşır kolları
Söyleyecek çok sözü var
Ah bir konuşsa dilleri*

*Ağın altında soğuk suyun başında
Bir kahvaltı yaptık
İnan göremezsın düşünde
Heryeri yemyeşil doğal güzellik
Herkes kendi işinde*

*Altı firat üstü kaya
Oturda bir sırtını daya
İn arabadan da
Yeşil Eğin'i dolaşalım ağa
Ancak gezeriz yaya.*

Yalnızlar Evreni...

Mehmet ERGÖNÜL

Bin yılı geçti gidişin. “Dönerim” diyordun bir gün sana. İşte beklediğimiz gün geldi. Hadi dönsene. Dünya bıraktığın gibi serin, kimsesiz, bıraktığın gibi boş, çiçeksiz ve karanlık. Diktiğin çınarların yıldızları geçti dalları. Kökü bende kaldı, kahrı bende. Güneş bütün burçları aydınlattı yeniden. Şimdi aslan burcunda hasta, yorgun, bakımsız.

Dönmeni bekliyoruz tüm kuşlarla ortalıkta. Yapayalnızım, yorgunum, umuzsuzum, eskisinden daha çok. Bin yıl, dile kolay bu, yeter beklediğim artık. Ne Kudüs’ü bıraktım aramadık ne Babil ne Tuleytula. Bir devrinden bir devrine geçtim tarihin. Şimdi Kartacada’yım, gene güneş batıyor Akdeniz’de al al. Ne İsa koydum sormadık ne Musa, Çan kulelerinde yorgun güvercinler dem çeker, kanatlarının bir yanı yeşil bir yanı al.

Bir elim sımsıcak ellerini arar buz denizinde bir elim düşen yıldızlarla dolu.

Bu sapsarı düş, ekin tarlası değil Nil kıyısında. Kleopatra’nın güneşte kızarmış saçlarıdır dolam dolam. Gelmiş, geçmiş, geleceğe sarılmış. Arzulara umutlara.

Güzellik çağı, hasat çağı başladı yeniden. Kalelerimizi çelik kapılarla örttük. Bir sen varsın içerde, bir ben.

Ulusun kapımızda insanlık, hiçkırısın, dövünsün beyhude. Denizler benden taraf, rüzgar senden, kuşlar benden taraf, kartallar senden, yağmur yerine taş, su yerine ateş. Göz yerine mavi gönder dudaklarıma. Atlas etekliğini ger, sil kanlıyak izlerini üşümüş körfezlerin, peşimize düşmesin hiç bir gölge, hiç bir devir. Yürekerimizi gagalamasın özlem.

Kaybettim yenibaştan oyunu, ellerimi tutsak etti ellerindekiler.

Hiç bir şeyim kalmadı bulutlardan gayrı, onu da sana veriyorum, ört üstümü ört

üşüyorum, sıcaklağınla.

Bir denizleri seviyorum demiştim, bir de seni. Yağmur bulutlarını gerdim göz bebeklerime yeşerdi, filizlendi yeniden umutlarım.

Gün ısıdı kaf dağlarının doruğunda, gün ısıdı tek mil kuşların kanatları ıslak, çiçekler, çimenler kuşlar ağlamış yokluğuna.

Hadi gel artık. Bin yıl dana bekleyecek sabrım kalmadı. Zamanı tutsak ettim yalnızlığa. Kim olursan ol hengi renkte hangi kılıkta gelersen gel, ellerini yüreğime deydin usulca, üşümüşlüğüme ısıt yeniden, söyle güneşe küskünlüğümü, söyle Çin denizindeki balıklara yalnızlığımı... Söyle ne duruyorsun adın neydi senin? Hatırlat bana Maira olduğunu.

Ama ellerinin renginden yeşile çalıyor, gözlerin neden kara? Dudakların neden çigan müziği güzelliğinde değil? Bu susmuşluğun neden?

Bu ses vermeyen tel sazımın teli, gönlümün saçlarından seçtiği oğlak burcunda öldü güneş, bu kan onun kanı. bu feryat onun, evrene sığmayan.

Malatya Türküsü

Beydağı baharı karla bölüşür
Yıldız göle iner sular gülüşür
Yamaçlar tutuşur yapraklar üşür
İnsan sevdiğinden bıkar mı gardaş ?
Bu yol Malatya’ya çıkar mı gardaş ?

*Gözlerim kavakta çınarda elim
Başım Abdolvahap, pınarda elim
Açılır Allaha yunar da elim
Tekbir sesleriyle dolar korucuk
Ve yürek çölünü sular korucuk*

Tilek yollarında hercai mişmiş
Kuşlar gagalamış dibine düşmüş
Ezelden ebede bir rüzgar esmiş
Umut karar kılmış kayısı dalında
Çiçekler cem olmuş karlık balında

*Sıtma pınarın'da su içen kuşlar
Ebabil kesilir kötüyü taşlar
Hasretin ne biter nede yavaşlar
Dağlar koca koca Niyazi kadar
İçimdeki sevinç o mazi kadar
Dırıcan'da bacım kilim dokuyor
Çiçeğinde karlı dağlar kokuyor
Aralamış biri dünden bakıyor
Bu yol Malatya'ya gider mi gardaş
Sevenler kötülük eder mi gardaş*

*Ferhat'im dağlarda külünk vururum
Her gece düşümde Seni görürüm
Demir asa demir çarık yürürüm
Kömürhan'dan Fırat nehri görünür
Sarı kurdale'de Fahri görünür*

Senin yeşilinle süslenen dallar
Şekerpare'lerin dilimde baldır
Dağlar gibi duran hasreti kaldır
Tut n olur elimden tut ta çek beni
Tanır tarlasında her çiçek beni

*Sürgü'de suları süsleyen söğüt
Pınarı emzirip besleyen söğüt
Dalını dalıma yaslayan söğüt
Soydum kabuğunu dönüştün ses'e
Semailer sundum udi Nevres'e*

*Evliya doğurmuş ıstık sokaklar
Sanki ibadete durmuş kavaklar
Toprağın, ilahi binbir sır saklar
Rüzgarlarında sesi Battal Gazi'nin
Eğil, ellerinden öp Niyazi'nin*

Yelesi savrulan atlara bindik
Tarifsiz bir başka aleme indik
Ney figanda uyan ey Elemendik
Küllenmiş közdeyim tütünüm tütmez
Seni söylemeye dillerim yetmez

Şiir...

* Fevzi ŞENER

AĞIN

*Tarihin güzeldir, eskidir çağın.
Zamanla meşhurdu yoğurdun yağın
Cennetten bir köşe bahçen ve bağın
Bilmem sana doyan olur mu AĞIN?*

Yeşiller içinde bir serin dere.
Sanki meltem estirir Kurtkolu pere.
Neşelisin, yer yok gama kedere,
Bilmem sana doyan olur mu AĞIN?

*Karadağ'da nane sümbül karın var
Eteğinde çok şirin Hozakpuru'm var
Bağrından çıkmış vefalı yârin var
Bilmem sana doyan olur mu AĞIN?*

Zabulbar'da akan suyun sesini,
Gece dinle Fırat'ın ninnisini.
Mehtap bir hoş sanki gümüş bir sini.
Bilmem sana doyan olur mu AĞIN ?

*Meyvesi, karpuzu, uluçınarı,
Eğirik, Haseki Hakko pınarı,
Bunlar Vahşen'im can damarları,
Kortikoğlu, Cancik usta nereder*

Görkemle kurulmuş kale başında,
Tarih bir sır Hasteğimin yaşında.
Bereket var toprağında taşında,
Nasif Dayı, Mustafa emmi nereder ?

*Kurulmuştu Fırat'ımın badına.
Doyulmazdı mişmişinin tadına.
Kaşpınar dediler yeni adına.
Salman Ağa, Fehmi Dayı gel de gör!*

Ovaya yerleşmiş güzelim Hünü
Mahsul ambarıydı zengindi günü
Şimdi tarih oldu Hünü'nün günü
Halit Dayı, Mehmet Dayı gel de gör.

*Haskini de deve taşı bir inci.
Matik de dövdüler yerli pirinci.
Karaağaç'ta yaşa; bahar sevinci.
Besim Ağa, Hüsnü Dayı gel de gör!*

* Beyelması (Hozakpur) köyü
Emekli Ziraat Mühendisi

Yöremizde Yaşanmış Olaylar...

* İsmail N.BEYDEMİR

Yöremiz yerleşim birimlerindeki insanlarımızın, genel yapılarını karikatürize eden Rahmetli Hattımgilin Fatma Abla'mıza göre, yöremizdeki yerleşim bölgelerinin özelliklerini yorumluyor. (Köylerin eski ve yeni isimleri ile)

- Ağdunutlu'ya pekmez sattırasın. (Altunayva)
- Ağın'lıya çalım sattırasın.
- Andiri'liye kavun ektiresin. (Akpınar)
- Apuşmalı'ya arı beslettiresin. Su eşdiresin. (Balalar)
- Arapkirli'ye soba yaptırasın.
- Bahadınli'ya hasıl ettire, domates toplatmasın (Uzunyol)
- Bayındırlı'ya yemin ettiresin.
- Çamkıranlı'ya davar beslettiresin.
- Dangıdarlı'ya düğün ettiresin, rakı içtiresin (Dibekli)
- Ecüzlü'ye ceviz çarptırasın. (Armutlu)
- Ekirekli'ye oyun oynattırasın. (Başpınar)
- Gemuhulu'ya yer oynattırasın. (Böğürlü dağının yıkılışı ile ilgili benzeti. Demirçarık)
- Göculü'ye kalbur yaptırasın.
- Granili'ye piriç ektiresin. (Öğrendik)
- Haskinili'ye dut toplattırasın. (Tarlabası)
- Hastekli'ye keçi beslettiresin. (Yenipayam)
- Havnalı'ya ejür ektiresin. (Gümüşsüyü)
- Hozakpurlu'ya yemin ettiresin. (Beyelması)
- Hörenekli'ye hovardalık ettiresin. (Kopuzlu)
- Hünülü'ye değirmencilik ettiresin (Kurtuluş)
- Konaklı'ya misafir vurdurasın.
- Kopinikli'ye minare çaldıra. öküz başı kestiresin. (Ayvacık)
- Küzneli'ye saat taktırasın. (Samançay)
- Mıneyikli'ye sakız kanattırasın. (Dürümlü)
- Modanlılı'ya müslümanlık sattırasın
- Nimirlili'ye halı sattırasın.
- Pağnikli'ye sıtma tutturasın. (Fırat kıyısındaki eski köy için söylenmiştir. Kaşpınar)
- Paşıklili'ye buğday sattırasın. hurma çarptırasın (Yedibağ)
- Payamlulu'ya ejür ektiresin. (Bademli)
- Peküsülü'ye ve İnliye gırnata çaldırasın. (İlk

- klarinet çalanlar bu köylerden çıkmıştır)
- Pul köylülerin yeyip bıraktığıdır.
- Saracıklı'ya kavga ettiresin. kumar oynattırasın. (Saraycık)
- Şıhlarlı'ya kenkül kestüresin. (Balkayası)
- Tepteli'ye üzüm sattırasın (Koru)
- Vahşenli'ye türkü söyletesin. (Şenpınar)
- Venkli'ye payam kırdırasın. (Salkımlı)
- Yabanlı'lıya domates ektiresin.
- Zabolbarlı'ya patlıcan-patates ektiresin. (Bahadırlar)

Yöremizde Yaşanmış Olaylar...

Nolduysa Davarlara oldu...

Geçen yıllarda Andiri'nin çobanı bir olay nedeniyle tutuklanmıştı. Koçan'daki kahvede arkadaşlarıyla bu konuyu konuşurken Şakir Oğuz yanıımızdaydı. Bizimle ve konu ile hiç ilgilenmez gibi yana dönmüş oturuyordu. Çobanın tutuklanmasıyla davarların sokaklarda kaldığı söylenince Şakir bize.... "Nolduysa davarlara oldu" dedi. (Kaynak: Ben tanıgım)

O Bana Bir Şey Sormaz...

Uzungil Mahallesinden Rahmetli Hüsnü Alp Emmi'nin anası Fidoş Bibi. bir şey yapıyor da. "Anam Allah bunu sana sorar" diyorlar. Fidoş Bibi, "O beni yirmi beş yaşında dul koydu, ben ona bir şey sormazsam o bana bişey sormaz" diyor. (Kaynak: Yöresel)

B*k Kim ki Bana Rest Çeke!

Rahmetli Numan Gençosman amca poker oynarken karşısındaki rest çekiyor Yeğeni Bedrettin Amca'nın elini gözlemekte ve resti meyeceğini sanırken amca resti görüyor ve önündeki tüm parayı yitiriyor. Bedrettin hemen "Yahu amca elinde iki yedili bile yok, resti nasıl görüyorsun?" deyince, amca Bedrettin'e dönüp "Yoksa yok ula, o b*k kim ki bana rest çeke" diyor. (Kaynak: Rahmetli Hayri Gençosman)

O Çoktan Yalayıp Yutmuştur...

Rahmetli İbik Dayı, tavla oynarken zar isteği gibi gelmeyince ağzına söğüyor. Biraz sonra istediği zar gelince de. "Hay ağzını yiyem"

diyor. Yanındakiler az önce ağzına pislediğini anımsatınca. “O çoktan onu yalayıp yutmuştur” diyor. (Kaynak: Yöresel)

Olursa Olur Suyu, Olmazsa Bulgur Suyu...

Kadının biri akşam yakını, büyük bir tencere ile ocağa su koyup altını yakıyor. Kadının yanındakiler kocası da evde olmayan kadının bu suyu neye ısıttığını sorunca, kocasının akşam geleceğini söyleyerek, “Olursa olur suyu, olmazsa bulgur suyu” diyor. (Kaynak: Yöresel)

Onca Kuşun Arasından, Onca Saçmayı Nasıl Geçirdi?...

Rahmetli Mehmet Sabit Gençaydın amca yazları çoluk çocuğu ile Enerle’ye giderlerdi. Yöremizde “tutguşu” dediğimiz saka kuşundan bir sürü gelip evin önündeki duta konuyor. Öyle kalabalık bir sürüyümüş ki ağaçta yaprak görünmez olmuş. Sabit Efendi’nin büyük oğlu çiftiyi pencereden uzatıp iki gözünü birden patlatıyor ama bir tek kuş düşmüyor. Durumu Sabit Amca’ya bildirdiklerinde. “Olur şey değil, bu bizim Mustafa onca kuşun arasında onca saçmayı nasıl geçirdi” diyor. (Kaynak Rahmetli Hayri Gençosman)

Ortak Kazan...

Ağın’ın Traşgil mahallesinden Aşçıbaşı gilin rahmetli Rıza, Cemal ve Efe kardeşler ayrılırlarken evlerindeki eşyaları bölüşüyorlar. Ortada bir tek kazan kalıyor. Aracı olan mahalle büyüğü. “Cemal, bu kazan da Adıgüzel’le (Efe) ortak, ikinizin olsun” diye bir kıyıya bırakıyor. Cemal Emmi, düşüncesini hemen ortaya atan tipte birisiydi. Kazana bir tekme atarak. “Ortak kazanın içine s*çam, ben istemirim” diyor. (Kaynak Yöresel)

Orucu Ramazana Saymak...

Tek varlığı olan ineği hastalanan dul bir kadın. “Yarabbi ineğim iyileşsin. bir ay oruç tutacağım” diyor. İnek iyileşiyor, kadıncağz da verdiği sözü yerine getirip bir ay orucunu tutuyor. Sözleşmelerin bitişinden üç gün sonra inek birden düşüp ölüyor. Kadıncağz Tanrı’nın bu vurgusuna isyan ederek. “Saçıma s*çalar. eğer orucu ramazana, ineği de kurbana saymazsam” diyor. (Kaynak: Yöresel)

Osman İyi...

Yöremizde tatlı delilerin bulunduğu dönemde, Ağın’da bir de Deli Osman vardı Rahmetliyle konuşan birisi, nasıl olduğunu sorduğunda, ellerini birbirine sürerek. “Osman iyi, Osman iyi” derdi. (Deliler kendilerini üçüncü kişi olarak görürlermiş) (Kaynak: Ben tanığım)

Baba Oğul Öyküsü...

Çift sürmeye giden bir baba, küçük oğlunu da yanında götürüyor. Tarlanın yakınına bir leylek gelip konuyor. Leyleği ilk kez gören çocuk babasına “bu ne?” diye döne döne soruyor. Her soruşunda da baba sinirlenmeden bunun leylek olduğunu söylüyor. Onlarca kez “leylek, oğlum” diyen baba, yaşlandığında, aynı yerde çift süren oğlunun yanına geliyor. Rastlantı bu ya, aynı yere bir leylek gelip konuyor. Geçmişteki olayı anımsayan baba, oğluna “bu ne?” diye soruyor. Birinci kez leylek olduğunu söyleyen oğul, ikinci soruşta sinirlenince, baba eskiyi anımsatıp oğlunu ayıplıyor. (Kaynak: Babam Adıgüzel Baydemir)

Baban Canına Gide...

Andiri’li Müftü’nün oğlu Mehmet Demir. Ağın’a gelirken bir dostuna kavun getiriyor. Akşamüstü eve dönerken kavunu koyduğu torbayı almak üzere dostunun evine uğradığında evin hanımı Mehmed’e, “Anam Mehmet kavun ahbun gibi çıktı, gine de baban canına gide!” deyince, Mehmet de, “Afiyet olsun!” deyip evden çıkıyor. (Kaynak: Mehmet Demir)

Bakın Kendine Zarar Veriyor mu ?

İkincigilin mahallede Deppiş Hüseyin denilen bir amcamız vardı. Bir gün anası hastalanıyor, anası vasiyet niteliğinde komşulara şöyle söylüyor, “İkincigilin Osman Ağa kefenimi alsın ,Kahvecigilin Osman Ağa ıskatımı dağıtsın” Böylece tüm ölüm giderlerini komşularına dağıtınca, İkincigilin Osman Ağa, “yahu bakın kendisine hiç zarar veriyor mu !” diyor.

Gençağa Bağı Kazdı

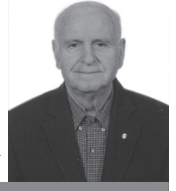
Hozakpur Köyünde Gençağa adında bir hemşerimiz varmış. Bağ kazma zamanında beli alır bağa gider, şöyle bir bağı kendi kafasına göre bölümler, “Şurası yarın, şurası öbür gün, şurasıda...” diye, işi gelecek günlere bırakır dönermiş. Ertesi günü gene gelir, bugüne bıraktığı yeri yarına ayırıp , aynı bölümlmeyi yapar, hiç bel vurmada eve gelirmiş. Böylece de bağın kazılması her yıl ertesi yıla kalırmış. Bu konu köyde öyle yerleşmiş ki, deyim niteliğinde geçerli söz olmuş.

(Kaynak: Nevzat Ateş)

* Rahmetli, Ağın Merkezinden, Emekli Memur, Klarnet sanatçısı - Şair

Tavlacılar

Selçuk AYBEK

Kahve, ana caddeye açılan dar sokaklardan birindeydi. Esnafın çay içtiği yerdi. Ekmek arası tavuk, sucuk da yapardı.

İki sokağın birleştiği köşede, yaz kış. duvara monte iki tente, yedi sekiz metrelik bir alanda. dışarıda, müşterileri yağmurdan, güneşten korurdu.

Oturanlar arasında bazen alışverişten yorulan hanımlar da olurdu. Doksanlık Kore gazisi, karşıdaki dershanenin genç kadın öğretmenleri, üniversite hazırlığı yapan kızlı erkekli öğrenciler de vardı.

Esnaf tavla oynar, yanaşanlar, ayakta duranlar seyredirdi. Çay içenler, gelen geçene bakardı.

Her yaştan kalabalık içinde, genç kadınlar bakışları toplardı. Zayıf şişman, esmer beyaz, çeşit çeşit kadınlar erkek müşterilerden göğüs ve kalça incelemesi yapanlar, güya bakmıyormuş gibi ilgisiz görünmeye çalışırlardı.

Birisi bolca duran lacivert takım elbisesi, kravatı ve cep mendiliyle dikkat çekerti. Bu, bir resim satıcısıydı. Büyüklü küçüklü çerçeveli resimler, yandaki binanın duvarına dayalı, müşteri beklerdi. Esnaf işi yağlı boya tablolar ucuzdu: İzmir manzaraları, koşan atlar. Fatih'in atını denize sürüşü, uzanmış çıplak kadınlar, modeller. Yürüyenler geçerken bakar, almak isteyenler durup incelerdi. Resimler. Cemal Abi'nindi.

Cemal Abi, esnafın tavla arkadaşıydı. Yaptığı espriler, ciddi yüzüyle çelişen şakaları, seyredenleri güldürürdü, sahnede şov seyrederek gibi kakhaha patlatırlardı.

Cemal Abi'nin ikide bir oynayan takma dişlerini toparlamaya çalışması, yutkunması yeni gelenlerin dikkatini çekerti. Sık sık uzunca ceket kolunu yukarı sıvardı.

Oynayanlar, seyredenler kendini oyuna verirdi. Esnafın bir gözü de dükkânına gelen gidende idi.

Bazısı Cemal Abi'yi, bazısı da rakibini tutardı. Şakadan ayağa fırlamalar, el kol hareketleri... Gele geldiğinde elini dizine vurmalar, dübeş, düşüş geldiğinde taş toplarken çığlık

atmalar, sokaktan geçenlerin ilgisini çekerti.

Kahveci de fırsat buldukça, oynayanların başına dikilir seyredirdi. "Bize çay yap" dendiğinde ocağa dönerdi.

Tanıdık müşteriler birbirlerini kızdıracak lâf sokuştururlardı; se yek (üç bir) geldiğinde. "Üçün biri hayırlı olsun", yahut dubara (iki iki) geldiğinde. "Amm da dubaracısın birader" gibi...

Kimi zarları avuçta çalkalayıp bir balet zerafetiyle, kimi kâğıdı buruşturup atar gibi, kimi tavla kenarına şiddetle çarparak fırlatırdı. Buna bakıp işlerinin nasıl gittiğini anlayabilirdiniz.

Sokakta eski İzmir'den kalma birkaç taş ev olan bitene ilgisizdi. Kapalı perdeleri arkasında hayat yoktu sanki. Bakımsız, kör pencereler, kırık kapı ve boyasız duvarlar hüzün verirdi.

Sokaktan geçenler, her seferinde bu evlere takılırdı; bazen de tavlacıların itiş kakışına. Arada genç, yaşlı varoş kadınları kucaklarında bebek veya ellerinden tuttıkları miniklerle avuç açarlardı. Kâğıt mendil uzatan satıcı dilenciler de vardı.

Seyyar satıcılar hiç eksik olmazdı. Yün çoraplar, kuşaklar ellerinde köylüler, simitçi, midyeciler; pidecilerden sipariş taşıyan oğlanlar... Aralarında bir de Uğur vardı, hep gelir, tavla seyredirdi.

Uğur, gariban bir çocuktı; çocuk dediysem otuz yaşlarında falan. Zihinsel engelli idi. Uzun boylu, sağlıklı, tıraşlı, temiz görünümlüydü. Güzelce yüzlüydü. Kolunda plastik sepeti; çorap, ıslak mendil, tespih vb. satardı. Anne babasıyla oturur, evin geçimine katkıda bulunurdu. Günde üç dört kere bu sokaktan geçerti. Sakin bir çocuktı: bir konu hariç...

Uzaktan sevdiği biri vardı; kimdi, neydi, bilen yoktu. Ona takılanlar, "seninki" derlerdi bu hayali sevgili için.

"Seninki geçti" dediklerinde Uğur merakla. Ne zaman geçti? Nereye gitti? Yanında annesi var mıydı? benzeri şeyler sorardı. Sesi yükselir, yüzü kızarır, kekelerdi. Gözleri daldığında iç dünyasını okumayı bilsek neler neler söylerdi kim bilir... "Benimle dalga geçmeyin. Seviyorum

ben o kızı. Ben evlenecem onla. Korkuyorum; ya beni sevmiyorsa! Yeni elbise alıcam. Geçtiği yerlerde satmıyorum. Eve de söyledim; ‘Olur’ dediler.’

Tavlacılar bugün pek neşeliydiler. İlk bahar güneşi, eski evlerin bahçelerinden gelen portakal çiçeklerinin kokusu, ruha sevinç veriyordu.

Tavla başındakiler, seyredenler gruplaşmışlardı. Bağırıtı, el kol hareketleriyle sokağı velveleye veriyorlardı.

Cemal Abi, resimlerin önünde durup uzunca bakanları gördüğünde tavladan kalkıyor, müşteriye gidiyordu. Dik, dengeli, elini kolunu oynatmadan yürürdü. Genelde alan çıkmazdı. Dönüp oyuna devam ederdi. Sık sık başını kaldırıp bakardı.

Bugün resimlerle ilgilenen yoktu. ‘Dur bakalım, akşama çok var. Hayırlısı! diye iç geçirirdi.

Tavla başı şamatası devam ediyordu. Uğuru konuşturup eğleniyorlardı. Birisi Uğur’a: “Seninki geçti bugün” dedi pirelendirmek için Uğur. kulak kesildi, yüzü gerildi. “Ne zaman?” Gözleri, sesi büyüktü. Onun bu hâli, tavlacılar için komikti. Zor nefes alıyormuş gibi açılan ağzına bakıp gülüştüler. Hep böyle olurdu. Ciddi ciddi: “Yok yahu! Ben de gördüm. Kırmızı giymişti” diyenler, tavla oynuyor, kimi seyrediyor, kimi Uğur’a bakıyordu. “Olacak şey değil! Bu Uğur’a yapılır mı? Bu sözle Uğur kıpkırmızı kesildi. Kekeleydi. ‘N’olmuş? Ne? Ne? N’oldu?”

Hafiften gülüştüler. Sözü söyleyen arkasını getirdi. “Yanında bir oğlan vardı. Eli. kızın belindeydi.” Uğur’a sanki araba çarptı. Sallandı, gözleri büyüdü, seyredenleri iterek, tavlaya düşer gibi yapıştı. Çekilmeye çalışanların önünden tavlayı kapıp kaldırdı. Pullar etrafa dağıldı. Öteki müşteriler, sohbeti bırakmış, merakla izliyordu. ‘Dur yapma! Dur! Dur!’ diyenler. Uğuru tutmaya çalıştılar ama güçleri yetmedi. Şiddetle yere vurduğu tavla, gürültüyle parçalandı. Alışveriş edenler dönüp baktılar. Birkaç esnaftan: ‘Ne kızdırıyorsunuz çocuğu?’ ‘Bu kadar da oynanmaz!’ ‘Yahu ayıp!’ diyenler oldu. Uğur. üç beş saniye durakladı. Dudaklarının ucunda köpükler kabarmıştı. ‘Sakin ol! Sakin ol!’ Birkaç müşteri, sırtını sıvazladı. Sendeleyerek, yerden sepetini alıp yavaş yavaş uzaklaştı.

“Tavlanın parasını ben vermem. Sen vereceksin. Ben vermem. Valla billa ben vermem!”

Şiir...

* Prof. Dr. Zeki HAFIZOĞULLARI

HANÇER YARASI

Bir gün
Uzaklardan
Haberin geldi
Dedilerki
Ak düşmüş saçlarına

*Kömür karası
Parlaktı
Saçların
Savruldukça
Sevinç yüzünde yansır*

Bir gün
Duydum ki
Yıpranmışsın
Bükülmüş belin
Yakıştıramadım
Meğer yıllar sanada kıymış

*Hemen
Oturdu bir sızı yüreğime
Tıpkı bir hançer yarası
Sızıntı
Hayıfladım
Kahroldum*

Hatırla
Baharlarda
Toprak uyanırken
Su yürürken ağaçlarda
Nede çok şey düşünürdük
Yel alır giderdi
Uzaklara

*Flütün
Akşamlarda
Bir sevda fısıldardı
Ay çıkar
Kurşuni gölgelerde
Büyülü bir masal başlardı
Artık buralarda yankılanmıyor sesin*

Bülbül susmuş
Gül yok
Odalar boş
Vakti geldi el sallamanın
Birgün
Duydum ki
Saçlarına ak düşmüş

* Akpınar (Andiri) Mahallesinden
Hukuk Profösörü

Mutlu ve başarılı olmak istiyorsanız...

Burhanettin CANATAN

İçinizdeki Bilgisayarı olumlu programlayınız.

1- Karşılaştığım zorluklar yaşamımın sonu değildir.

2- Sorunlarım ne kadar çok olursa, o derece yaşama, mücadele, ayakta durma gücüne sahibim.

3- Sorunlarım olmadığı zaman, kendimi pısrık, güçsüz, işe yaramaz bir kişi olarak görüyorum.

4- Yenemiyeceğim hiç bir güçlük yoktur.

5- İradem çok güçlüdür.

6- Yaşam, her şeyden önce, yaşamaya değer. Ne var ki yaşamı pek ciddiye almam, ona bir karikatürmüş yada mizahi bir yazıymış gibi bakarım, onlara güler geçerim ve onları kendime dert edinmem. O anda vurduğum duymaz olurum.

7- Başkalarını oldukları gibi kabul ederim, onları iyi ve kötü yönlerini kendime dert edinmem, sert tavır ve davranışlarını hoş görürüm. Bunları, onun bir sorunu olduğunun belirtisi olarak görürüm.

8 - Kendimi çok iyi tanırım, kötü ve iyi yönlerimi bilirim. Kötü yönlerimi azaltmaya çalışırım. Başarılarımdan dolayı şımarmam ve sürekli kendimi aşmaya çalışırım.

9- Zorluk karşısında peşinen yenilgiyi kabul etmem, kırılırım, fakat eğilmem. Herkesin düşüncelerine saygı gösteririm, herkes aynı şeyi düşünmüş olsa, hiç bir şey düşünmemiş olduklarını bilirim.

10- Sürekli yaşama gülererek bakarım, Bu durumda o da bana güler, eğer ona küsersem o da bana küser, halta sürüm sürüm süründürür.

11- Hiç bir şeyden kaygılanıp korkmam.

12- Yaşama çeşitli bağlarla bağlıyım, yaşama bağlarımdan biri koparsa, diğerine sarılırım.

13- Sağlığıma önem verdiğim için sigara ve alkol kullanmam.

14- Kendimi çok severim ve kendime karşı çok saygılıyım, bu yüzden başkalarına karşıda saygılıyım ve onları severim.

15- Her kötü olayın bir iyi yönü olacağını düşünürüm. Bu yüzden de kişi ve olayların olumlu yönlerini bulmaya çalışırım.

16- Yaşamdan sürekli sürprizler beklerim. Her gecenin bir gündüzü, her inişin bir çıkışı, her mutsuzluğu bir mutluluğun izleyebileceğini düşünürüm. Bu yüzden de düş kırıklığına uğramam. Her an iyi ve kötü olaylarla karşılaşmaya hazırım.

17- Hergün çok mutlu ve rahat olduğumu, normal nefes alıp verdiğimi, kalbimin düzgün çalıştığını, kısaca ruh ve beden yönünden sağlıklı olduğumu düşünürüm.

18- Sürekli okurum, gezerim, kendimi olumlu alanlara yöneltirim, günlük işlerimden çok hoşlanırım.

19- Gelecek günlere olumlu bakarım, bunlar bana yaşama gücü verir.

20- Başkaları için sürekli iyi şeyler düşünür ve yapmaya çalışırım.

21- Cinsel dürtülerimi olumlu yönlerle kanalize ederim.

22- Sürekli çok güzel giyinir ve makyaj yaparım.

23- Sadece benim değil, herkesin bir sorunu olduğunu düşünürüm.

24- Gelecek günlerimin gönlünce olacağına kesin olarak güveniyorum.

İçimdeki bilgisayarımı, bu tür alanlara programlarım, böylece bilinç altı duygu ve düşüncelerimden kurtulmuş, kendime güvenim artmış, gelecekle ilgili kuşkularımı denetimim altına almış olurum.

Ağın Belediye'sinde bu güne kadar görev yapan Belediye Başkanları...

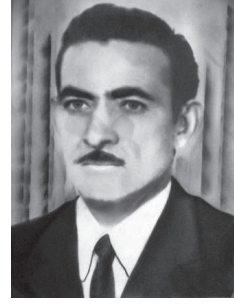
Ekrem İSPİR
(1947 - 1960)

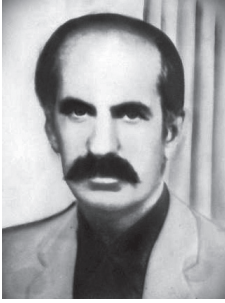
Şemsettin KORKMAZ
(1963 - 1968)

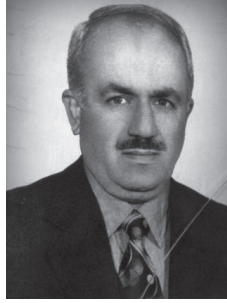
Faik UYANIK
(1968 - 1970)

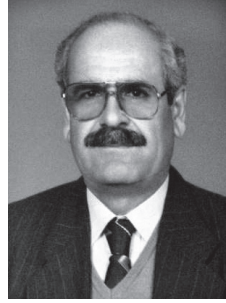
Ekrem KÖPRÜLÜ
(1970 - 1973)

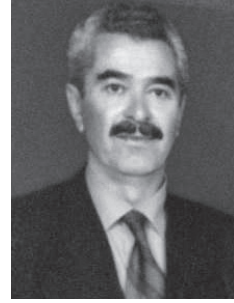
Sadi KAPUSUZ
(1973 - 1980)

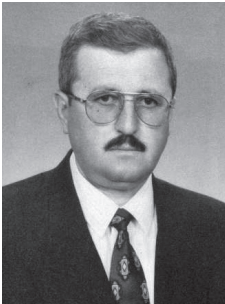
İsmet YAPICIOĞLU
(1984 - 1989)

Mehmet AYDIN
(1989 - 1994)

M. Erol KORKMAZ
(1994 - 1999)

Orhan ERCAN
(1999 - 2004)

Mustafa YENTÜR
(2004 - 2014)

Yılmaz SERTTAŞ
(2014 -.....)

1927 yılında ilk Belediye Örgütü kuruldu. İlk Belediye Başkanı Sadık GENÇOSMAN'dır.

1960 yılında Türk Silahlı Kuvvetlerinin yönetime el koyması nedeniyle Belediye Başkanlığı Sivil yönetimden alınarak 1960-1963 yılları arasında Askerlik Şubesi Başkanlığı Görevini yürütmekte olan Binbaşı Sadullah OCAKÇIOĞLU Belediye Başkanlığını yürütmüştür. 1980-1981 yılları arasında Ağın Kaymakamı Osman Aydın, 1981-1984 yılları arasında ise Şemsettin KORKMAZ'ın Belediye Başkanlığı görevini yürüttüğü tesbit edilmiştir.

(Fotoğraf ve bilgiler Ağın Belediyesi web sitesinden alınmıştır.)

Not: Genel Yayın Yönetmenimiz Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR'ın bir yazısında 'da eleştiri konusu yapılan ve eksiklik olarak gösterilen bu konunun Belediyece düzenlenmesinden dolayı teşekkür ederiz.

Kısa Kısa Haberler...

Belediye Başkanı Yılmaz SERTTAŞ Ramazan Ayı Dolayısıyla mesajı

Başkan Serttaş mesajında, ramazan ayının bütün İslam âlemine ve insanlığa hayırlı olmasını diledi.

Başkan Serttaş mesajında, ramazan ayının bütün İslam âlemine ve insanlığa hayırlı olmasını dileyerek; “Toplum hayatında huzur, yardımlaşma ve kaynaşmanın yoğun olarak yaşandığı af, mağfiret ve bereket ayı olan, ‘Evveli rahmet, ortası mağfiret ve sonu cehennemden kurtuluştur’ diye müjdelenen Ramazan ayına kavuşmanın mutluluğu içerisindeyiz. Ramazan ayı, tutulan orucuyla, akşamları iftarıyla, verilen fitre ve zekâtıyla ibadetlerle dolu bir aydır. Bu ibadetler dolayısıyla Ramazan, ayların en bereketlisidir. Mübarek Ramazan ayı, Müslümanlar için el ele vermek, kaynaşmak ve yekpare olmak için bir vesiledir. Bugüne kadar birlik ve beraberlik örneği gösteren değerli hemşehrilerimin, bundan sonra da aynı beraberliği göstererek ihtiyaç sahiplerine ellerini uzatıp bu mübarek aydan istifade edeceklerine inanıyorum.

Bu duygu ve düşüncelerle değerli Ağın’lı hemşehrilerimiz başta olmak üzere tüm halkımızın Ramazan ayını tebrik ediyor esenlikler diliyorum” dedi.

Yılmaz SERTTAŞ
Belediye Başkanı

Ağın Hacı Yusuf Mahallesinden Başağagilin Nihal ve Rahmetli Mehmet Özmen’in oğlu Oğuzhan Özmen ile Ağın Müderris Hüseyin Efendi Mahallesinden Kadriye - Mehmet Kanar’ın kızı Didem Kanar, 23.06.2014 günü Ankara Gölbaşı Haymana Yolu üzerindeki Pembe Köşk Salonunda yapılan düğün merasimiyle evlenmişlerdir.

Genç çiftleri kutlar, ömür boyu mutluluklar dileriz.

Keban İlçesi Denizli Köyü Celair ailesinden Tapu ve Kadastro Kurumundan emekli, Ağın Tataragası Mahallesinden Mehmet Zabıt Gençosmanoğlu’nun kızları Nezire Celair’in değerli eşi, Ayşe, Neşe ve Mutlu Celair’in kıymetli babaları, Dergimiz Abonelelerinden Ağın Damadı Atilla CELAİR, tedavi gördüğü İzmir Ege Üniversitesi Hastanesinde 15.05.2014 tarihinde vefat etmiş, ertesi gün Balçova Mezarlığında toprağa verilmiştir.

Merhuma Tanrıdan rahmet, yakınlarına başsağlığı dileriz.

2008-2010 yılları arasında AĞIN DERNEĞİ yönetim Kurulu üyeliği, 2011-Mayıs 2012 tarihleri arasında AĞIN DERGİSİ Yazı İşleri Müdürlüğü yapan değerli üyemiz E. Emniyet Müdürü ŞENER BİLGİN 19 Haziran 2014 tarihinde Ankara Medicana Hastanesinde başarılı bir mide ameliyatı geçirmiştir.

Yönetim ve Denetim Kurulu olarak kendisine acil şifalar dileriz.

Teşekkür

Beyelması (Hozakpur) Köyünden Babamız Ahmet ÜNAL’ın 15 Mayıs 2014 tarihinde vefatı nedeniyle acımızı paylaşan, bizleri yalnız bırakmayarak cenaze törenimize katılan, telefon, internet üzerinden başsağlığı mesajlarını ileten tüm dost, akraba ve arkadaşlarımıza teşekkür eder, saygılarımızı sunarız.

ÜNAL Ailesi Adına
Doç. Dr. İbrahim ÜNAL

EVLENENLER (MAYIS - HAZİRAN 2014)

<u>MAHALLE-KÖY</u>	<u>ADI SOYADI</u>	<u>EVL. ADI SOYADI</u>	<u>EVL. YERİ</u>	<u>EVL. TARİHİ</u>
Aşağıyabanlı Köyü	Çiydem ÖKSÜZOĞLU	Mevlüt Cem AKYOL	Elazığ	02.05.2014
Saraycık Köyü	Yusuf KELEŞTEMUR	Emel KELCE	Çankaya	02.05.2014
Öğrendik Köyü	Yiğit GÜDER	Esvet EVCİ	Bakırköy	03.05.2014
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Asu ZİYLAN	Ahmet Kerem YAVAŞ	Sarıyer	03.05.2014
Akpınar Mah.	Onur GÜLTEKİN	Pınar ÖZTÜRK	Kadıköy	04.05.2014
Saraycık Köyü	Nebiye ŞENGÜL	Onur ÇETİN	Küçükçekmece	04.05.2014
Samançay Köyü	Yusuf BADEMLİ	Yıldız SÜKEN	Karabağlar	08.05.2014
Şenpınar Mah.	Mücahit GÜLER	Aynımah ALKAN	Menteşe	09.05.2014
Başpınar Mah.	Şükrü Deniz ÖZBERK	Miray TANGİL	Maltepe	10.05.2014
Dibekli Köyü	Ayçin ŞAHİN	Bekir ŞAHİN	Kağıthane	11.05.2014
Saraycık Köyü	Derya İKİNCİ	Ramazan ÖZGUN	Bağcılar	14.05.2014
Şenpınar Mah.	Melih ERCAN	Merve ERDEM	Kadıköy	15.05.2014
Akpınar Mah.	Koray GÜNDOĞDU	Eda ALKAN	Çukurova	16.05.2014
Bademli Köyü	Kübra YILMAZ	Hasan SÖNMEZ	Mamak	16.05.2014
Bahadırlar Köyü	Dursun DENİZ	Fatma Nihal ÇELİKEL	Kocasinan	17.05.2014
Modanlı Köyü	Ahmet Aydan BİLDİRİR	Sevilay IŞIKLAR	Zeytinburnu	17.05.2014
Pul Köyü	İsmail KARAKAŞ	Gizem KILIÇASLAN	Karabağlar	17.05.2014
Demirçarık Köyü	Barış GÜNGÖR	Sevim Gökçe TURAN	Beşiktaş	17.05.2014
Tatarağası Mah.	Faruk ERTÜRK	Kübra KAHRAMAN	Esenler	17.05.2014
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Mustafa Murat KURTKAYA	Ayşegül ŞEN	Kaçıören	18.05.2014
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Özgür Güneş TOKMAK	Yasemin ALTIKULAÇ	Çukurova	22.05.2014
Kaşpınar Köyü	Muhammed Sadık FIRAT	Merve HAVUZ	Çanakkale	22.05.2014
Öğrendik Köyü	Fatih KARADAYI	İlknur ÇAM	Balçova	22.05.2014
Tatarağası Mah.	Ali ERBİL	Yelda TAŞKIN	Küçükçekmece	25.05.2014
Demirçarık Köyü	Yasemin ÖZTÜRK	Murat ÖZTÜRK	Kağıthane	25.05.2014
Altınayva Köyü	Murat GÜLER	Özge DEMİR	Kağıthane	25.05.2014
Beyelması Köyü	Çağlar ÜZEL	İfakat ÇOBUR	Battalgazi	30.05.2014
Pul Köyü	Çiğdem YALÇIN	Abdullah YETKİN	Etimesgut	30.05.2014
Şenpınar Mah.	Gül GÜLER	Halit OFLAZ	Meram	31.05.2014
Hacıyusuf Mah.	Emre ERDOĞAN	Tuğba Tuğçe SIZAN	Bahçelievler	31.05.2014
Tatarağası Mah.	Elif Begüm İLTER	Felix GARCÍA MORENO	Kadıköy	31.05.2014
Altınayva Köyü	Ahmet Cengiz YILMAZ	Elif ALKAN	Kağıthane	01.06.2014
Pul Köyü	Tuğba KİLİNÇ	Mustafa AYDIN	Kağıthane	01.06.2014
Pul Köyü	Gamze ÖZER	Caner ULAŞ	Buca	01.06.2014
Kaşpınar Köyü	Ömer Mustafa SELÇUK	Dilara YILDIRIM	Büyükçekmece	02.06.2014
Dibekli Köyü	Yeşim YILDIZ	Sedat TILKI	Güngören	04.06.2014
Öğrendik Köyü	Esen YILMAZ	Hüsnü DEMİRER	Elazığ	05.06.2014
Şenpınar Mah.	Selim ÖZBEN	Vildan ALTINER	Karabağlar	06.06.2014

EVLENENLER (MAYIS - HAZİRAN 2014)

<u>MAHALLE-KÖY</u>	<u>ADI SOYADI</u>	<u>EVL. ADI SOYADI</u>	<u>EVL. YERİ</u>	<u>EVL. TARİHİ</u>
Balkayası Köyü	Özkan EZER	Başak BAŞKAN	Balçova	08.06.2014
Öğrendik Köyü	Soner EROĞLU	Songül GÖKSÜGÜZEL	Konak	08.06.2014
Kuzgeçe Mah.	Ece UYANIK	Ali SAYINER	Bakırköy	08.06.2014
Demirçarık Köyü	Derya ÇELİK	Göksel CEYLAN	Bayrampaşa	08.06.2014
Dibekli Köyü	Esra CİHANGİR	Ensar AKTAŞ	Eyüp	08.06.2014
Hacıyusuf Mah.	Emine Didem SAMUR	Özer BAŞKILIÇ	İtalya	13.06.2014
Hacıyusuf Mah.	Mahire Başak YILMAZ	Ferdi DOĞAN	Maltepe	14.06.2014
Tatarağası Mah.	İbrahim Levent İLİTER	Seda BAPİR	Beşiktaş	14.06.2014
Bademli Köyü	Burak EKER	Tuğba KIRAÇ	Mamak	14.06.2014
Samançay Köyü	Mehmet Afşin KÖPRÜLÜ	Selin DEĞİRMENCİ	Uzunköprü	14.06.2014
Saraycık Köyü	Metin YIKILĞAN	Ayça YAYKIN	Urla	14.06.2014
Altınayva Köyü	Faruk ÇETİNKAYA	Asiye Aslı İKİNCİ	Bağcılar	15.06.2014
Tatarağası Mah.	Güler KAYA	Süleyman Emre AÇIKEL	Ağın	16.06.2014
Saraycık Köyü	Serhat YALÇIN	Hatice DOĞAN	Battalgazi	18.06.2014
Bademli Köyü	Feride EKER	İsmail Hakkı YILMAZ	Yenimahalle	19.06.2014
Demirçarık Köyü	Kerem ÖZTÜRK	Gizem ÖZFUTTU	Küçükçekmece	21.06.2014
Bahadırlar Köyü	Nurhayat YALÇIN	Murat IŞIK	Nilüfer	21.06.2014
Yenipayam Köyü	Emrullah GÜLER	Yeliz GÜLER	Battalgazi	24.06.2014
Demirçarık Köyü	Atiye KAYA	Metin ÇEKİÇ	Arapgir	25.06.2014
Şenpınar Mah.	Ayşe GÜNDOĞDU	M. Burhan ŞENTÜRK	Yenimahalle	26.06.2014
Öğrendik Köyü	Mustafa KARA	Asiye DURSUN	Tatvan	26.06.2014
Modanlı Köyü	Yasemin ÖZER	Veyis KARAASLAN	Bornova	26.06.2014

DOĞUMLAR (MAYIS - HAZİRAN 2014)

<u>MAHALLE- KÖY</u>	<u>ÇOCUĞUN ADI SOYADI</u>	<u>BABA ADI</u>	<u>DOĞUM YERİ</u>	<u>DOĞUM TARİHİ</u>
Beyelması Köyü	Zeynep Ezgi AKSOY	Mustafa	Pendik	29.03.2014
Pul Köyü	Atahan KAYA	Yusuf	Manavgat	25.04.2014
Uzungil Mah.	Derin Naz UYSAL	Onur	Ataşehir	28.04.2014
Pul Köyü	Zümra YALÇIN	Ayhan	Yenimahalle	02.05.2014
Kuzgeçe Mah.	Pırlıl DİRLİK	Erdem	Yenimahalle	06.05.2014
Balkayası Köyü	Eymen ERDEM	Ferhat	Bahçelievler	08.05.2014
Başpınar Mah.	Zeynep SAKALLIOĞLU	Mehmet Mustafa	Üsküdar	09.05.2014
Samançay Köyü	İsmail Emir TÜRKER	İbrahim	Yenimahalle	09.05.2014
Kuzgeçe Mah.	Gülsu ERDEMLİ	Mehmet Fatih	Elazığ	09.05.2014
Öğrendik Köyü	Zeynep ÖZTÜRK	Mustafa	Elazığ	10.05.2014
Bahadırlar Köyü	Orhan Selim GÜNDÜZ	Serhat	Çukurova	12.05.2014
Balkayası Köyü	Hamza Mert ERGÜL	Savaş	Bahçelievler	13.05.2014
Aşağıyabanlı Köyü	Mira MURAT	Atılım	Çankaya	16.05.2014
Aşağıyabanlı Köyü	Lila MURAT	Atılım	Çankaya	16.05.2014
Modanlı Köyü	Beren İpek AYCAN	Mustafa	Bahçelievler	17.05.2014

DOĞUMLAR (MAYIS - HAZİRAN 2014)

MAHALLE- KÖY	COCUĞUN ADI SOYADI	BABA ADI	DOĞUM YERİ	DOĞUM TARİHİ
Uzungil Mah.	Ela Yaren KAYA	Mustafa	Altındağ	19.05.2014
Uzungil Mah.	Miray SAYAR	Serkan	Konak	19.05.2014
Kuzgeçe Mah.	Ayşe Neval UYANIK	Vedat	Elazığ	23.05.2014
Yedibağ Köyü	Can KARAKAŞ	Sercan	Yeşilyurt/Mal.	24.05.2014
Pul Köyü	Mehmet Akif ÇELİK	Ahmet	Gaziosmanpaşa	25.05.2014
Samançay Köyü	Yağız Ali YÜCEL	Ümit	Konak	26.05.2014
Saraycık Köyü	Mevsim Nehir İKİNCİ	Turan	Malatya	30.05.2014
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Cihan Hasan AKTAŞ	Abdullah	Üsküdar	31.05.2014
Saraycık Köyü	Emrullah ŞAHİN	Murat	Battalgazi	05.06.2014
Beyelması Köyü	Elif Azra AKBAY	Fatih	Konak	09.06.2014
Aşağıyabanlı Köyü	Fetih Kenan GÜL	Kadir Özkan	Bayrampaşa	09.06.2014
Hacıyusuf Mah.	Fevziye Zeynep ULAŞ	Kenan	Mamak	12.06.2014
Yenipayam Köyü	Zeynep Nazlı ÖZCAN	Gıyasettin	Kütahya	16.06.2014
Altınayva Köyü	Derin BOZKURT	Aytaç	Küçükçekmece	18.06.2014
Kuzgeçe Mah.	Deren KORKMAZ	Faik Eren	Çankaya	23.06.2014
Şenpınar Mah.	Mehmet Yunus ŞENPINAR	Hüseyin	Elazığ	27.06.2014
Şenpınar Mah.	Yiğit Kağan DİRİCAN	Ahmet	Erzincan	27.06.2014
Demirçarık Köyü	Zehra KAYA	Fatih	Arapgir	27.06.2014

ÖLÜMLER (MAYIS - HAZİRAN 2014)

MAHALLE -KÖY	ADI SOYADI	DOĞUM TARİHİ	ÖLÜM YERİ	ÖLÜM TARİHİ
Samançay Köyü	Aysel YÜCEL	24.10.1945	Tuzla	05.05.2014
Tatarağası Mah.	Fatma KÜÇÜK	15.03.1955	Battalgazi	05.05.2014
Beyelması Köyü	Hasan ÇELİK	11.08.1956	Çankaya	05.05.2014
Kuzgeçe Mah.	Mehmet SUCU	28.03.1932	Ağın	06.05.2014
Aşağıyabanlı Köyü	Kemalettin AKTAŞ	01.07.1930	Bağcılar	08.05.2014
Hacıyusuf Mah.	Hasan Güner ÖZMEN	21.01.1941	Altındağ	10.05.2014
Saraycık Köyü	Hasan YALÇIN	02.01.1934	Avcılar	13.05.2014
Beyelması Köyü	Ahmet ÜNAL	01.01.1949	Battalgazi	15.05.2014
Beyelması Köyü	Hidayet ÖZPEK	01.07.1939	Elazığ	16.05.2014
Kaşpınar Köyü	Aysel FIRAT	01.04.1940	Battalgazi	17.05.2014
Saraycık Köyü	Kadriye GÖZTOK	06.08.1936	Bağcılar	17.05.2014
Yenipayam Köyü	Hüseyin ÇUKACI	10.07.1930	Elazığ	19.05.2014
Bademli Köyü	Fevziye YILMAZ	01.10.1963	Yenimahalle	22.05.2014
Hacıyusuf Mah.	Emine ULUDAĞ	10.01.1945	Karabağlar	23.05.2014
Samançay Köyü	Mustafa ÖZTÜRK	03.08.1927	Karabağlar	26.05.2014
Demirçarık Köyü	Hayrunisa SELÇUK	01.08.1926	Beşiktaş	26.05.2014
Saraycık Köyü	Avni AKSU	08.04.1948	Seyhan	07.06.2014
Yenipayam Köyü	Senem TEKİN	04.06.1975	Konak	12.06.2014
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Hatice YAZGIN	15.09.1935	Keçiören	15.06.2014
Akpınar Mah.	İsmail AYDOĞDU	02.07.1949	Elazığ	15.06.2014
Hacıyusuf Mah.	Nezahet YAZICI	15.08.1932	Ağın	22.06.2014
Yenipayam Köyü	Murat TÜYSÜZ	18.09.1946	Çınarcık	23.06.2014

Eğitim Burs Hesap Numaralarımız...

T.C.Ziraat Bankası Ankara Yukarıyayracı Şubesi

Hesap No: 39775168-5005

İban No: TR53 0001 0008 3239 7751 6850 05

T.C. Ziraat Bankası Ağın Şubesi

Hesap No: 39775168-5004

İban No: TR72 0001 0005 4019 7751 6850 01

Bağışlarınızı bekliyoruz.